

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Παν. Τσαλδάρη 13 Σέρρες — "Έτος Γ' — Τεύχος 21—Οκτώβρης '78—Τιμή δρx. 12

Μὲ ζῆλο στὰ σχολειά

τῆς προδοσίας

τοῦ σάπιου αἰώνα σέπεται ἡ γενιά

χαίρονται τῆς σκλαβιᾶς

τὴ ξεγνιασιά

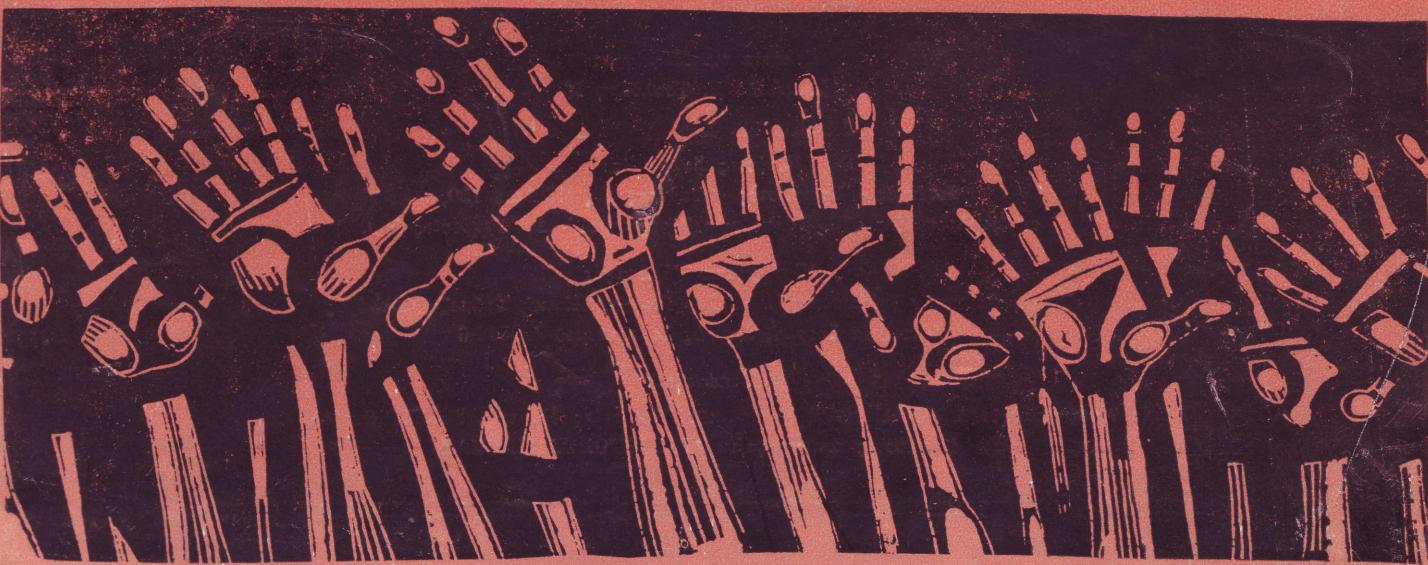
καὶ τρέμονται τοῦ λαοῦ

τὴν παρουσία.

K. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

- ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ Α.Ε.Ι.
- ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΕΠΤΑΜΥΛΩΝ
- ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
- ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ — ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
- ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Περιεχόμενα

Τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου
στὴ Θεσσαλονίκη εἶναι Βασ.
Ηρακλείου 36, Ζος ὄροφος.

	Σελ.
Κρίση στὰ Ηπανεπιστήμια	3—4
ΜΟΥΝΤΙΑΛΑ '78	5
Νὰ φύγουν τὰ λατοιεῖα	6
Νὰ γυρίσουν οἱ πολιτικοὶ πρόσφυγες	7
Ο θεσμὸς τῶν Ηπαγκόσιων Φεστιβάλ Νεολαίας	8—9
Τοπικὴ Λύτρωσις καὶ πολιτιστικὸς κίνητρος	10
Προβλήματα Μ. Ἐκπαίδευσης στὸ γοριό	11
Κτηγοστροφικὸς πρόσθλητος τοῦ νοιτοῦ	12—13
Νέα ἀπὸ τὸ σύλλογο	14
Παρουσίες	15
Λογοτεχνικὴ σελίδα	16
Παρουσίαση θεόλογων	17
Μὲ ἀρροφιὴ τὸ δημιοτικὲς ἔκλοσγες	18—20
Θέατρο	21
Πολιτικὴ λεύτηγτας καὶ αὐταρχίειος	22
Γράψιμα ἀπὸ μιὰ λαθύτρια	22

Γραφεῖτε συνδρομητὲς στὴν
«Παρουσία». Στεῖλτε τὴν συν-
δρομή σας στὴν Ἐθνικὴ Τρά-
πεζα Ἐλλάδος Ὑποκατ) μα
Σερρῶν, ἀριθμὸς λογαρια-
σμοῦ 470040 — 6.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Περιοδικὴ ἔκδοση τῆς Ἐνωσης Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν,
διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

*Εκδότης: ΓΙΩΤΗΣ ΤΣ ΙΝΑΒΟΣ

Μεγ. Ἀλεξάνδρῳ 52 — Σέρρες

Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου:

ΣΕΡΡΕΣ: Π. Τσαλδάρη 13

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιζ. Ἡρακλείου 36

*Επήσεις Συνδρομές:

Φοιτητὲς - Σπουδαστὲς - Μαθητὲς 80, *Ιδιωτες 150,
συνδρομές φιλίας 200, Τράπεζες - Ὁργανισμοί - Δ. *Υπηρεσίες 500.

*Εμβάσματα - *Επιταγές

*Ἐνωση Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν — Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἐλλάδος
Ὑποκατ) μα Σερρῶν, ἀριθμὸς λογαριασμοῦ 470040-6

Τυπώνεται:

στὸ τυπογραφεῖο Α. ΣΥΝΑΠΑΛΟΣ — Φιλικῆς Ἐπαρχείας 45, τηλ. 267.777 Θεσσαλονίκη
Τυπεύθυνος τυπογραφεῖο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΖΙΟΚΑΣ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ θέματα

ΝΕΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Η Αγώνατη, έκπαιδευση, δρίσκεται σε διαθύτατη, κρίση που έκδηλωνεται σήμερα σε μεγαλύτερο βαθμό. Η κρίση αυτή, έχεις εύρυτερα άντιληπτή όμως της τελευταίες κινητοποιήσεις των φοιτητών, τούς έπιεστημονικού διδακτικού προσωπικού, και των διλλων έργαζομενών στά πανεπιστήμια, έξ' αιτίας της άδιαφορίας της κυβέρνησης στά προβλήματα των Α.Ε.Ι. (Άγωνατα - Έκπαιδευτικά - Ιδρύματα).

Ας δοῦμες όμως πιά κατάσταση έπικρατει στά Α.Ε.Ι., πιὸς εύθυνεται γι' αυτό, και πιά η στάση και τά αιτήματα των φοιτητών.

Η Αγώνατη, έκπαιδευση, δημος και δηλητήριο παραδεία στή χώρα μας χρόνια τώρα είναι στεγανή δειλένη όμως τά συμφέροντα των ξένων λιπεριαλιστών.

Πού διείλεται οιμως αυτή ή έξαρτηση;

Η ζήρχουσα τάξη, έχεις συνδέσει τά συμφέροντά της όμως τά συμφέροντα των ξένων μονοπωλίων που έλεγχουν τίς θέσεις - κλειδιά της έθνικης οίκονομίας και άπομνουν τόν έθνικό πλούσιο. Αυτά δὲν ένδιαφέρονται και διντιστρατεύονται τήν άνεξάρτητη οίκονομική άνάπτυξη της χώρας. Τήν χρειάζονται σάνη φτηγή άγορά έργατικών χεριών, κερδοφόρα άγορά γιά τά διοικητικά τους προϊόντα. Γι' αυτό και «δέν χρειάζονται» στή χώρα μας πολλοί και διώτερα είδικευμένοι έπιστημονες. Άλλα κυρίως φτηγοί, μισοειδικευμένοι έργατες γιά τά ντόπια και τά ξένα λιγοπώλια.

Χαρακτηριστική είναι ή έπικυρωση διόπι μέρους της κυβέρνησης τριών συμβάσεων τού διλληνικού δημοσίου με τήν διεθνή Τράπεζα Άγασυγχρότησης και Άνάπτυξης έργο που ξεκίνησε ή χούντα - με τίς δύοτες δεσμεύεται ή κυβέρνηση νά δργανώσει και γά κατευθύνει τίς σπουδές σύμφωνα με τίς έπιταχές της ξένης λιπεριαλιστικής έξαρτησης, διόπι τίς γεωργικές σχολές της ύπαιθρου μέχρι τό Πανεπιστήμιο τών Πατρών και τά KATE. Τό πρόβλημα της έξαρτησης δημος δὲν περιορίζεται έδω, άλλα έπαγγέρχεται σε κάθε ζήτημα τού έκπαιδευτικού μας συστήματος.

Η είσοροή των ξένων έπιστημονεων στή χώρα μας και γιάλιστα σε διευθυντικές θέσεις τών διοικητικών,

Τού Π. ΤΣΙΝΑΒΟΥ
ρρρρρρρρρρρρρρρρρρρρ

ή εισαγωγή τής ξένης τεχνολογίας και τεχνητής, συγκό δεύονται διόπι τήν άνυπαρξία κέντρων μεταπτυχιακών σπουδών, και έρευνητικών έδρυμάτων.

Άλλα άκολη και τά λίγα αυτά κέντρα έρευνηπού πού υπάρχουν, άντι νά προσανατολίζουν τίς έρευνές τους, στήν έξυπηρέτηση της χώρας μας, δισχολούνται με έρευνες ξένων λιγοπωλίων διόπι τά δοπιά και χρηματοδοτούνται.

Ταυτόχρονα ή ζήρχουσα τάξη θέλει μέσα στά πανεπιστήμια (τό ίδιο γίνεται και στή Κατωτάτη και Μέση, έκπαιδευση) γά διαιροφώσει άνθρωπους ύποταγγιένους, άφοσιωλέγους στά συμφέροντά της. Γι' αυτό διδάσκει τήν άντιδραστική ίδεολογία, τών άτομισμάτων, τίς άγνελεύθερες ίδεές.

Έτσι κάτω διόπι αυτή τήν πολιτική, κυριαρχεῖ στά πανεπιστήμια διάναχρονισμός, ή άγνεπάρκεια, τό άντιδραστικό πνεύμα, και τόξεολμά διόπι τίς πραγματικές άνάγκες τού λαού και τού τόπου μας.

Τά έργαστηρια, οι διεθνοθήκες, τά άναγγωστήρια, δι τεχνικός έξοπλισμός είναι έλλειπη στή περισσότερες σχολές. Όξυμένο σε άφανταστα διαθηρί, είναι τό πρόβλημα αυτό στά «ύποπαγεπιστήμια» της Θράκης, τών Ιωαννίνων και τών Πατρών.

Τό διδακτικό προσωπικό δὲν έπαρκει γιά δημος τούς φοιτητές.

Οι ύποτροφίες είναι έλάχιστες, με διποτέλεσμα γά γίνεται διόλεγα και πιὸ δύσκολη ή παρακολούθηση στά Α.Ε.Ι. τών γέων πού προέρχονται διόπι έργαζομενες και έργατικές οίκονομειες, μιά πού ή οίκονομική έπιβάρυνσή τους είναι τεράστια.

Όλα αυτά έχουν άμεση σχέση με τήν έλάχιστη οίκονομική ένίσχυση πού δίνει ή κυβέρνηση γιά τήν άγωνατη, έκπαιδευση και γενικότερα γιά τήν παιδεία, τό δημοια πάντα τών «έθνικών άναγκων» και «τών αύξημένων άναγκων γιά τήν άμυνα». Έτσι ή Έλλάδα δρίσκεται στή τελευταία θέση μεταξύ τών χωρών τής Εύρωπης σε ποσοστό δαπανών γιά τήν έκπαιδευση.

ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ

Χώρες	τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ	τοῦ άκαθαρίστου Εθνικοῦ προϋπολογισμοῦ
Έλλασσα	7,4	1,6
Βέλγιο	18,7	5,1
Γαλλία	27,4	5,3
Δ. Γερμανία	14,0	4,1
Δανία	17,5	7,5
Ιρλανδία	10,6*	4,8
Ισλανδία	13,4	5,4
Τουρκία	18,5*	4*
Πορτογαλία	12,5	2,1
Ισπανία	10,7	2,1

Πηγή: UNESCO.

Τὰ στοιχεῖα ἀφοροῦν τὸ 1973 ἐκτὸς τῶν χωρῶν ποὺ σημειώνονται μὲ (*) ποὺ εἶναι τὸ 1971.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Διαχρονικά γιὰ τὴν Ελλάδα Σὲ σχέση μὲ ἄλλες χώρες 1961

Έτος	Ποσοστό	Χώρες	Ποσοστό
1951-63 Μ.Ο	2,8%	ΕΣΣΔ	90%
1964	3,1%	Ρουμανία	60%
1970	5%	Έλβετία	38%
1973	4,6%	Γιουγκοσ.	28%
		Γαλλία	17,6%
		ΕΠΔ	13,1%

Πηγή.. 1) ΕΣΥΕ, 2) UNESCO.

Τὸ ἀντιδημοκρατικὸ πγεῦια κυριαρχεῖ στὴν Α.Ε. Τὸ ἀσφυκτικὸ θεσμικὸ πλαίσιο τῆς Α.Ε., καταδικάζει κάθε προοδευτικὸ δημοκρατικὸ δῆμα τὰ πανεπιστήμια. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι σὲ δρισμένες σχολές ὅπου προσωθήθηκαν γένα θετικά προγράμματα σπουδῶν, καὶ σὲ δρισμένες περιπτώσεις δὲν διλοποιήθηκαν ἀκριβῶς γιατὶ ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τῆς ἔδρας ἐπιποδίζει — ἂν ὁ καθηγητὴς δὲν συμφωνήσει μὲ τὸ γένος προοδευτικὸ μέτρο — κάθε δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ.

Η ΣΤΛΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΥΤΗ

Τὴν ὀλόπλευρη αὐτὴν κρίσην στὰ Α.Ε.Ι. ἡ κυβέρνηση προσπαθεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει μὲ μέτρα ποὺ ούσια-στικά ἀποσκοποῦν στὴν καλύτερη ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῶν ιουνοπωλίων καὶ στὴν ψφωση ἐνὸς αὐτοχικοῦ καθεστῶτος μέσα στὰ Α.Ε.Ι.

Πρόσφατη εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς κυβέρνησης, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ, νὰ προωθήσει νομισματικὸ γιὰ τὴν κατάλυση τοῦ πανεπιστημιακοῦ "Α σύλου καὶ τὸ ἀποδυνάμιωμα τῶν φοιτητικῶν συλλόγων.

Αὐτὰ τὰ μέτρα ὅμως, ὅχι μόνο δὲν ἀντιμετωπίζουν τὰ προβλήματα τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ ἀγτίθετα τὰ δημόνου παραπέρα καὶ δημιουργοῦν γέα. Καταδικάζουν τὴν Α.Ε. σὲ χρόνια καὶ ἀξεπέρχοστη κρίση. Ἀκολουθεῖ

ταχεικὴ ἀστικαίξις, στὰ αἰτήματα τῶν φοιτητῶν, καὶ ἀποφεύγει νὰ πάρει θέση πάνω στὰ πραγματικά προβλήματα τῆς Α.Ε. Προσπαθεῖ μάλιστα νὰ μεταθέσει τὶς εὐθύνες γιὰ τὴν σγιερινὴ κατάσταση στοὺς φοιτητὲς καὶ τὸ Διδακτικό προσωπικό ποὺ πρόσφατα εἶναι τὰ μέτρα γιὰ τὰ Α.Ε.Ι., ποὺ κατατέθηκαν καὶ φηφίστηκαν αἰφνιδιαστικά στὸ θεριγό δημόσια τῆς δουλῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρξει προηγούμενα συγεργασία ἢ ἐνηγριέρωση μὲ τὸν ἀμεινα ἐνδιαφερόντευνος, φοιτητὲς καὶ ἐπιστημονικὸ διδακτικὸ προσωπικό καὶ σὲ καρό ποὺ τὰ πανεπιστήμια ἦταν κλειστά καὶ οἱ φοιτητὲς στὰ σπίτια τους, μὲ σκοπὸν φυτικά νὰ ἀποφευγθεῖ κάθε ἀντίδραση τοῦ Πανεπ. κουκάρων, ή κοινούσουλευτική κρίσης καὶ φυσικά ὁ ἔλεγχος τῆς κοινῆς γνώμης.

Τὸ νομισματικὸ καταπιάγεται μὲ ὁρισμένες διασικές πλευρές τῆς λειτουργίας τῶν Α.Ε.Ι. Είναι τηγάνια τοῦ κυβερνητικοῦ νόμου πλαισίου ποὺ ἀγαφέρεται στὸ ἔξεταστικὸ θέλια, στὴν δργάνωση σπουδῶν, τὴν ἔδρυση τοῦ «τομέα», σὲ ζητήματα τοῦ ἐπιστημονικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ σὲ ὁρισμένες ἄλλες ἀλλαγὲς ποὺ ἀφοροῦν τὸ θεσμικὸ καθεστῶτος τῶν Α.Ε.Ι. "Ἄς δοῦμε ὅμιως πιὸ συγκεκριμένα τὰ κυβερνητικά μέτρα."

• Παρακιένες ούσιαστικά ὁ ἀγαχρονιστικὸς θεσμὸς τῆς ἔδρας, μιὰ ποὺ ὁ «τομέας» ποὺ εἰσάγεται δὲν εἶναι παρὰ μιὰ συγκόληση ὁρισμένου ἀριθμοῦ ἔδρων. μὲ συντονιστικό γνωμιοδοτικὸ χαρακτῆρα. Θεσπίζεται δῆθιμεν τὸ δικαίωμα συμβιετοχῆς μὲ ψήφιο τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ Ε.Δ.Π. στὸ συμβούλιο τοῦ τομέα, πράγμα μὲ ποὺ δὲν ἵκανοποιεῖ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, λόγω τοῦ πολὺ μικροῦ ποσοστοῦ συμβιετοχῆς, καὶ τοῦ καθηρά γνωμιοδοτικοῦ χαρακτήρα ποὺ ἔχει ὁ τομέας.

• Παραπέμπει τὴν ρύθμιση μιᾶς τειρᾶς ούσιαστικῶν ζητημάτων σὲ προεδρικά διατάγματα, προσπαθώντας ἔτσι νὰ παρεμβαίνει μόνιμα στὰ πανεπιστήμια, καταργώντας τὴν αὐτοτέλεια τῶν Α.Ε.Ι.

• Καταργεῖ τὸ συνταγματικὰ κατοχυρωμένο δικαίωμα τοῦ φοιτητικοῦ συγδικαλισμοῦ, μιὰ ποὺ ὁρίζει ἀκόληη ὅτι: «Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν φοιτητῶν θὰ ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων στὴν οίκεια Σχολή», ὁ δὲ τρόπος ἐκλογῆς θὰ καθορίζεται μὲ προεδρικὸ διάταγμα.

• Καταργεί τὴν Γ' ἔξεταστική περίοδο καὶ Δ' πτυχιακή, καταργεῖ τὶς μεταφορές καὶ εἰσάγει τὸ μέτρο τῶν διαγραφῶν. Μὲ τὰ σφαγιαστικά αὐτά ἔξεταστι καὶ μέτρα, σκοπὸς ἔχει γὰ δόλει φραγμὸς στὸ δικαιώμα γιὰ λιόρφωση στοὺς ἔργαζόμενους φοιτητές, νὰ δημιουργήσει ἐπιστήλιονες ἔκομιμους ἀπὸ τὸ λαό, ἀλγούνους γιὰ τὰ μιονοπόλια.

• Δὲν ἀνταποκρίγεται σὲ κανέγα ἀπὸ τὰ αἰτήματα τοῦ Ε.Δ.Π. καὶ τῶν παρασκευαστῶν, (αἰτηματικὰ ἔνικα φορέα, συμμετοχὴ τοῦ Ε.Δ.Π. καὶ τῶν φοιτητῶν στὸ δργανο ποὺ θὰ κρίνει τὴν μονιμότητα ἢ ἀνανέωση τῆς θητείας τῶν δογθῶν).

Τὰ ἀντιδραστικά δημιουργούνται τὰ προσβλήματα τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλά ἀντίθετα τὰ δέσμουν παραπέρα καὶ δημιουργούν νέα. Καταδικάζουν τὰ Α.Ε.Ι. σὲ χρόνια καὶ ἀξεπέραστη κρίση.

• "Ολα αὐτὰ τὰ ἀντιδραστικά μέτρα, συνοδεύονται ἀπὸ τὶς προσπάθειες τῆς κυβερνητικῆς νὰ μεταθέσει τὶς εὐθύνες γιὰ τὴν σημειεριγὴ κατάσταση στοὺς φοιτητές καὶ τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὰ προσβλήματα τους.

Τὴν προσπάθεια αὐτὴ ἐπιδιώκει, μέσω τῶν φιλοκυβερνητικῶν ἐφημερίδων, τῆς τηλεοράσεως καὶ τοῦ ραδιοφώνου, ποὺ μὲ κάθε τρόπο, πᾶντας γὰ «πείσουν» τὸν Λαό, ὅτι οἱ φοιτητὲς δὲν ἔνδιαφέρονται γιὰ τὰ μαθήματά τους, ὅτι αὐτὸς ποὺ θέλουν εἶναι γὰ περηνᾶς τὶς χρονιές χωρὶς διάδαστια, ἢ δύο περιόδους παιδείας στὴ Βουλή ὅτι «οἱ φοιτητὲς τὸ μέρος ποὺ κάγουν εἶναι γὰ κατατρίβονται μὲ τὰ ἐρωτικὰ καὶ συγδικαλιστικά».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οἱ φοιτητὲς στὰ προσβλήματα αὐτὰ ἀπάντησαν μὲ ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις.

Μιὰ σειρὰ κινητοποιήσεις (ἀποχές - συγκεντρώσεις) ἔγιναν πρὶν τὸ καλοκαίρι. Τελευταία δέ, μετὰ τὴν κατάθεση τῶν νέων μέτρων γιὰ τὴν Α.Ε., ὃ ἀγώνας τῶν φοιτητῶν δυνάμισε (τεράστιες συγκεντρώσεις στὴν Λαθίγα, Θεσσαλονίκη, Χανιά).

Μὲ τὸν ἀγώνα αὐτὸν, ἔγινε γιὰ πρώτη φορά τόσο γνωστὸ καὶ θρήσκευτη ἡ ἀποφάνεια ἢ ἔθεται κρίση ποὺ μαστίζει τὰ Α.Ε.Ι. Ταυτόχρονα ἔγιναν θετικά δημιουργατικά στὴν ἀπαφώτιση τῆς κοινῆς γνώμης γύρω ἀπὸ τὸν στόχο τῆς Ε.Φ.Ε.Ε., καὶ ἀποκρύπτηκε ἡ προσάθεια τῆς κυβερνητικῆς νὰ ἀποκρύψει τὶς πραγματικές αἰτίες τῆς κρίσης στὰ Α.Ε.Ι. καὶ νὰ μεταθέσει τὶς εὐθύνες γιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ στοὺς ίδιους τοὺς φοιτητές, καὶ στοὺς ἀλλούς πανεπιστημιακούς φορεῖς.

Μεγάλωσε ἀκόμη, ἡ συνεργασία τῶν φοιτητῶν μὲ τὸ Ε.Δ.Π. καὶ μὲ δημιοκράτες καθηγητές.

Κάτιο δημιουργὸ ἀπὸ τὴν ἀδιαλαξία καὶ ἀδιαφορία τῆς κυβερνητικῆς γιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ στὴν Α.Ε., οἱ φοιτητές θὰ συνεχίσουν τὸν ἀγώνα τους ἔνωμένοι, συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τοὺς φοιτητικούς συλλόγους καὶ τὴν Ε.Φ.Ε.Ε. γιά:

- Νὰ μὴν ἐφαριτούσθει τὸ ἀντιδραστικὸ νομοσχέδιο τῆς κυβερνητικῆς γιὰ τὰ Α.Ε.Ι.
- Δημιοκρατικές ἀλλαγὲς στὸ θεσμικὸ πλαίσιο τῶν Α.Ε.Ι.
- Κατοχύρωση τῶν ἀκαδημαϊκῶν συγδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ τοῦ πανεπιστημιακοῦ δικυρίου.
- Γιὰ καλύτερες συγθήκες ζωῆς καὶ σπουδῶν.
- Γιὰ κακούτερες συγθήκες παραγῶν γιὰ τὴν ἀνάταση, ἐκπαίδευση.

MOYNTIAL '78

Οἱ σειροὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Αγρινίου ποὺ ἀκολούθησε συντέλεσαν ὥστε τὸ Τεῦχος αὐτὸς τῆς «Παρουσίας» νὰ ἐκδοθεῖ μὲ καθυστέρηση τριῶν μηνῶν. Νομίζουμε δημιουργὸ ὅτι, διάστημα τοῦ διαγράφου, θὰ γίνεται σκόπιμη μιὰ ἀναφορὰ στὸ μεγαλύτερο ποδοσφαιρικὸ γεγονός τῆς χρονιᾶς, τὸ MOYNTIAL '78. Δὲν χρειάζεται, νομίζουμε γὰ ποὺ θέλουμε τὸ εἶναι τὸ Μούντιαλ. Ἀλλὰ χρειάζεται γὰ ποὺ θέλουμε διάστημα τοῦ δικτάτορα Βιγέτα.

Στὴν Ἀργεντινὴ ποὺ ἔχει 8.000 πολιτικούς πρόσφυγες, 15.000 ἀγνοούμενα πολιτικὰ στελέχη, 8.000 πολιτικές δολοφονίες ἀπὸ τὸ πραξικό πηγαία μιέχρι σήμερα.

Στὴν Ἀργεντινὴ ποὺ ἔχει πληθωρισμὸ 8.000 τὸ μῆνα (δηλ. 96.000 τὸ χρόνο), ποὺ ξοδεύει 18.000 τοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὴν ἀμυνα καὶ τὴν ἀσφάλεια καὶ 3.600 γιὰ τὴν έκπαίδευση.

Στὴν Ἀργεντινὴ ποὺ ἔχει πληθωρισμὸ 8.000 τὸ μῆνα (δηλ. 96.000 τὸ χρόνο), ποὺ ξοδεύει 18.000 τοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὴν ἀμυνα καὶ τὴν ἀσφάλεια καὶ 3.600 γιὰ τὴν έκπαίδευση.

Στὴν Ἀργεντινὴ ποὺ οἱ Μοντογέροις (ἄκρα ἀριστερὴ πτέρυγα τοῦ Ηερονομικοῦ κόμματος), τὸ EFP (= ὁ στρατὸς τοῦ λαοῦ) καὶ οἱ συγδικαλιστικές ὀργανώσεις ἀποτελοῦν τὴν ἀντίσταση στὸ σκληρὸ καθεστώς καὶ τὴν μονιμή πηγή ἐλπίδας γιὰ τὸ μέλλον.

"Ἄς εἶναι αὐτὸς τὸ σημείωμα φόρος τιμῆς γιὰ κακούτερες συγθήκες παραγῶν γιὰ τὴν Αγρινίου, στὶς ἔξοριες, στὰ διασανιστήρια ἀγωνιζόμενα γιὰ τὴν ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Κάτιο δέρουμε καὶ ἐμεῖς οἱ "Ελληνες ἀπ' αὐτά.

Απαιτούν οι κάτοικοι του συνοικιού 'Επταμύλων

Σήμερη προσπάθεια μας ν' ασχοληθούμε καὶ νὰ προβάλουμε μέσα. Διὸ τὸ περιοδικὸ μας τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ νομό μας, μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ φοιτητῶν ἐπιστευθήκαμε τοὺς 'Ἐπταμύλους, συνοικίαν δὲ τὴν Σερρῶν, πάνω ἀπ' τὸν ὁποῖο δρίσκονται τὰ Λατομεῖα ποὺ εἰναι ἔνας σοσιορδός κινδυνός καὶ μιὰ πληγὴ γιὰ αὐτὸν.

Οἱ 'Ἐπταμύλοις εἰναι 3 χιλ. ἔχοντες τὴν Σέρρας καὶ τὰ Λατομεῖα ἀπέχουν ἀπὸ τὰ σπίτια περίπου 200μ. Τὰ προβλήματά τους ἀπασχολοῦν τὸ Δήμο Σερρῶν.

Τὸ χωρὶς δέχεται 100 σπίτια καὶ 500 περίπου κατοίκους.

Τὰ Λατομεῖα ίδρυθηκαν τὸ 1925. Εἶναι ἔτι, ἀλλὰ τώρα λειτουργοῦν μόνο τὰ τρία ἀπὸ αὐτὰ. Εἶναι τὰ 2 τοῦ Θεοφανίδη καὶ τὸ ἔνα τοῦ Λαυρεντίδη.

Στὰ πρώτα χρόνια τῆς ίδρυσης τοὺς εἰς ἐκρήξεις ήταν πολὺ μικρές γιατὶ ἡ ποσότητα τοῦ δυναμιτίνης ήταν ἐλάχιστη καὶ δένηται κινδυνός.

Σήμερα δύοις ποὺ οἱ ἐργάτες ἀναγκάζονται, μὲ διαταρέσ τὸν ίδιοντητῶν, εἰς δύοις: θέλουν νὰ αδεξήσουν δέοντα τὸ δυνατὸ πολὺ τὰ κέρδη τους, νὰ δέξουν μεγάλες ποσοτήτες δυναμιτίνης, δὲ κινδυνός μεγάλωσε.

"Ετοι δέ ταν γίνονται ἐκρήξεις, ἐπειδὴ εἶναι ισχυρότατες τινάδιονται γάμπατα καὶ πέτρες καὶ δύοις μᾶς εἴπει κάποιος κάτοικος, «δένειναι δασκαλεμένες ποὺ νὰ πάνε καὶ πάνε δουοδήποτε».

Ακόμα καὶ στὸ κεφάλι μιᾶς κοπέλας, δηποὺς συνέργη πρὶν δύο χρόνια, δέται μιὰ πέτρα ἔπεισε σὲ ἔνα κορίτσιο τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ σκότωσε. "Η στὰ κεραμίδια ἔνδεις σπιτιοῦ δύοις συνέργη τὸ 71, δύοις πέτρες εὐτυχῶς μικρές, ἔπεισαν στὴν στέγη μιᾶς ἀποθήκης μέσα στὴν δοπιά οὐπήρχαν ἀνθρώποι καὶ περιούσαν καπνό.

"Ομως οἱ κινδυνοὶ ποὺ παραμονεύουν τοὺς κατοίκους καὶ τὰ σπίτια τους εἶναι καθημερινοί. Πήγαμε καὶ τὰ εἰδάμε. Οἱ ίδιοικήτες αὐτῶν τὴν σπιτιδῶν ἀγανακτιζοῦνται μιᾶς μᾶς ἔλεγχαν πᾶς δένηται κατάσταση αὐτὴ. Οὔτε νὰ τὰ διορθώσουν μποροῦν γιατὶ πάλι! ἔχουν απαγχούσιν καὶ κάθε μέρα τοῦν μὲ τὸ φόρο τῆς ἐκρήξης. "Ακόμα καὶ τὰ καινούργια ἔχουν πάθει ζημιές. Καὶ μάλιστα σοδιρές. "Ενας ἔξι αἰτιας αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀναγκάσθηκε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν περιούσια του καὶ νὰ μεταναστεύσει στὴν 'Αθήνα.

Πέρα ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν δικαιῶν ἀποτελεῖ κινδυνό. Γιατὶ γίνεται μέσων ἀπὸ τὸ χωρὶς, πράγμα ποὺ ἀνάγκασε τοὺς 'Ἐπταμύλιτες νὰ μὴν ἐπιτρέπουν τὰ παιδιά τους νὰ κυνηγοῦν στὸν κεντ-

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ

οικὸ δρόμῳ. "Ετοι τὰ στέλνουν στὸ Σχολεῖο ἀπὸ τὸν ἄλλον δρόμο.

Κακονοικὰ τὰ οὐλικὰ θὰ ἔπεισε νὰ μεταφέρονται: ἀπὸ ἄλλο μερος ἔτοις θῶσε νὰ μὴν ὑπάρχει: φόρος ἀπὸ τὴν ἐκρήξη τῆς δυναμιτίδας. Αὕτη γίνεται: μόνο δέται ὑπάρχουν τουρίστες στὸ χωρὶς.

"Ακόμη στὰ παιδιά ἔχει δημητρυγηθεῖ ψυχολογικὸ πρόβλημα ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις. "Απόκτησαν φοβίαν ἡ δύοις ὀπωδήποτε δρόξι ἀνασαλτικά στὴν κανονική καὶ δικλήγη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς τους.

Οἱ ἀνατινάξεις γίνονται: καὶ σὲ δύρες καὶ νῆσος ἡσυχίας. Δὲν σκέπτονται: αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὰ Λατομεῖα δέται δίπλα τους ὑπάρχουν ἀνθρωποι: ποὺ μπορεῖ νὰ διεκοπάζονται. Τὴν μέρα ποὺ πάγκαιμε ἔγινε νατὶ τὶς 2,30 βπως μῆς εἶπαν.

Τῶν Γκένιου Π. — Ρόζη Α.

"Ακόμη ὑπάρχει ὁ κινδυνός νὰ καταστρέψῃ τὸ σπήλαιο μὲ τοὺς σταλαγμίτες καὶ σταλακτίτες, ποὺ ἀνακαλύφθηκε τὰ τελευταῖς χρόνιαις ἀπὸ μιὰ δυνατὴ ἐκρήξη.

Τὶ ἔκαναν μπροστὰ σ' δήη αὐτὴ τὴν κατάσταση οἱ κάτοικοι; Μάζεψαν δυογραφές γιὰ τὸ κλείσιμο τῶν Λατομείων, διπευθυνθήκαν στὴν Νομαρχία, ἀλλὰ ἡ λύση τοῦ προβλήματος τους τραϊνάρει. Σὲ ποιόν δρειλεταὶ αὐτὴ ἡ καθυστέρηση; Οἱ ίδιοι λένε δέται σταματᾶ στὴν Νομαρχία, μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Λαυρεντίδη, ὁ δόποις οὐδετεῖς εἶναι: ίδιοικήτες, τυπικὰ δμως ἀναγκάζεται τὸ δημόσιο κάποιου ἄλλου.

Τὸ 1965 ἔκλεισε τὸ Λατομεῖο τοῦ Χατζηγιλιάδη. Πῶς λοιπὸν δέν μπορεῖ νὰ γίνει τὸ ίδιο καὶ μὲ τὰ διπλοῖπα; "Αναρρωτεοῦνται οἱ 'Ἐπταμύλιτες.

Γιὰ νὰ δισμεῖ δμως τὶς ἔκανες ἡ τοπικὴ κατοικία στὴν Σερρῶν, δὲ Δήμος Σερρῶν, γιὰ τὴ λύση αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

"Απὸ τὸ 76 δρχισε νὰ κάνει συμβόλια συνοικιαὶ 6, μὲ πάντοτε ἐπέμενε στὴν χρήση ἀπόφαση 159 τῆς συνεδρίσασης

τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἔγινε στὶς 3-6-76, γιὰ τὴν παράταση μίσθωσης τῶν διπὸ ἀριθμ. 5 καὶ 6 Λατομείων τοῦ συνοικισμοῦ 'Ἐπταμύλων.

Στὶς 5-4-76 ἔγιναν συστάσεις στὸν Θεοφανίδη.

Στὶς 4-2-77 συγκροτήθηκε ἐπιτροπὴ γιὰνὰ μελετήσῃ κ.ατὰ πόσο εἶναι ἐπικίνδυνο, καὶ δήλως παραδέξως ἔνδι αὐτὴ ἀποφάσινθηκε εἰχαν ρωγμούς καὶ δέται πραγματικὰ οἱ ἐκρήξεις εἶναι: ἐπικίνδυνες τὸ Δ.Σ. πῆρε στὶς 11-2-77 τὴν ἀπόφαση νὰ παρατείνει γιὰ δὲ χρόνια τὴν σύμβαση μίσθωσης τῶν Λατομείων τοῦ συνοικισμοῦ 'Ἐπταμύλων ἀλλὰ μὲ τοὺς δρουσὶ.

α) Νὰ χρησιμοποιεῖται περιορισμένη ποσότητα ἐκρηκτικῶν.

β) Σὲ περίπτωση ποὺ δὲ Δήμος διαπίστωνε περιττακά δονήσεων κατὰ τὴν πυροδότηση τῶν φουρνέλων ἡ ἐκτίναξη λίθων, θὰ κινεῖται ἔναντίον τῶν ίδιοικήτων ἡ διαδικασία γιὰ τὴν ἀπαγρύπουση λειτουργίας τῶν Λατομείων.

Τὸ θέμα ἔχει μπαίνει συνεχῶς στὰ Δ.Σ. κατὰ ἀπὸ τὶς ἔντονες πιέσεις καὶ διαμαρτυρίες τῶν κατοίκων.

Μέσα στὸ 77 ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο Βιομηχανίας, ἡ 'Ἐπιθεώρηση Μεταλλείων 'Ελλάδος ἀπεφάσισε

Νὰ συνεχιστεῖ ἡ λειτουργία τῶν Λατομείων ἐφ' δέσιν εἰπόδιο τὰς παρούσας συνθήκας χρησιμοποιήσεως περιορισμένων ποσοτήτων ἐκρηκτικῶν δονήσεων τοῦ δέδαφους κατὰ τὰς πυροδοτήσεις φουρνέλων.

"Οπως μιᾶς εἶπαν, μιὰς ἐπιτροπὴ ποὺ δήθεν, πῆγε σὲ σπίτια συγγενικὰ τῶν ίδιοικήτων κι' δέται τούς ρώτησε δὲν τούς θημημούργοιν προβλήματα τὰ Λατομεῖα, αὐτοὶ ἀπάντησαν δχι.

"Ἐπίσης δέται τὸν ἔγιναν ἐκρήξεις μπροστὰ στοὺς διευθύνοντες, χρησιμοποιήθηκε μικρῆς ποσόσητα δυναμίτη κι' ἔτοις αὐτὴ ἡτονεὶς εἶδεν διατάξεις στὴν Νομαρχία, μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Λαυρεντίδη, ὁ δόποις οὐδετεῖς εἶναι: ίδιοικήτες, τυπικὰ δμως ἀναγκάζεται τὸ δημόσιο κάποιου ἄλλου.

"Ως πότε δμως θὰ τούς ταλαιπωροῦν; Ως πότε θὰ τραινάρουν αὐτὴ τὴν κατάσταση; Φέτος, τὸ 78, μέχρι τῶρα δὲν ἔγινε κανένα Δ.Σ. μὲ θέμα τὰ Λατομεῖα.

Τὶ θὰ συμβεῖ μὲ παραπέρα; "Ερωτήματα πού τὰ δάκουν οἱ ίδιοι οἱ κάτοικοι καὶ τονίζουν δέται δὲν μείνουν μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια μπροστὰ στὴν κρατικὴ χειροφορία.

Θὰ συνεχίσουν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ δισκούνται ἀπὸ τὸν τρομερὸ ἐφιάλτη πού λέγεται Λατομεῖα.

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΜΠΙΛΜΠΙΛΗ

Τὸ θέμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν πολιτικῶν πρόσφυγων ἀπασχολεῖ ζωηρὰ διέλεγχη τὴν κοινὴν ἔλληναν καὶ γνώμην ἀλλὰ καὶ τὴν διεθνῆ. Εἰναις ἔνα προβλήμα πολιτικό, θεμικό, κοινωνικό καὶ ἀνθρωπιστικό.

Γύρω στὰ 80 χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε πόντο τέλειωσες ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ 4 χρόνια ἀπὸ τὴν κατάρρευση τῆς δικτατορίας καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν κοινοθυλευτικῶν θεσμῶν. Κινδυνεύει στοὺς 10.000 Ἐλληνες πολιτικοὶ ἐξόριστοι ἔξας κοιλουθοῦν νὰ φιλοξενοῦνται σὰν πολιτικοὶ πρόσφυγες στὶς Ακαδημίες καὶ Σοσιαλιστικές Δημοκρατίες.

Εἶναι γνωστὸ διτὸς ἡ διεθνὴ κοινωνίη τὰ θεοπίζεις κανόνες ποὺ κάνουν πιὸ δρομονηστὴν τὴν συμβίωση τῶν λαῶν. Τέτοιοι κανόνες νεαὶ ὑπάρχουν καὶ γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν συγεπειῶν ποὺ ἔχεις ἔνας πόλεμος. Καὶ ὁ πιὸ ακλαστικὸς τρόπος γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς εἴναι ἡ γενικὴ ἀμνηστία. Ἔτσι σὲ κῶρες ὅπου εἰχαν ἐγκαθιδρυθεῖ φασιστικὰ καθεστῶτα καὶ ὑπῆρχε πρόβλημα πολιτικῶν πρόσφυγων, μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν κοινοθυλευτικῶν θεσμῶν τὸ ζήτημα λόγηκε. (*Ισπανία, Πορτογαλία*). Δυστυχώς σὲ μόνες κυθερνήσεις ποὺ δὲν ἀκολουθοῦν κατὴ τὴν τακτικὴν εἴναι οἱ Ἐλληνικές.

Ἄς δοῦμε πῶς φτιάχτηκε τὸ νομικὸ πλαίσιο ποὺ κρηγίμευσε σέ δλεις τὶς μετὰ τὸν ἐμφύλιο κυθερνήσεις νὰ κρατοῦν γιὰ 20 καὶ 30 χρόνια χιλιάδες Ἐλληνες μαχητὲς ἀπὸ τὰ σπίτια τους καὶ τούς συγγενεῖς τους. Βάσην γιὰ δλα αὐτὰ ἀποτέλεσε τὸ ΛΖ φήμισμα τοῦ 1947 ποὺ ἐπέτρεψε τὴν στρατηγὴ τῆς Ιθαγένειας σὲ πρόσωπα ἀντεθνικῶν δρᾶντα εἰς τὸ ἔξωτερικό... διαρκούσῃς τῆς «ἀνταρσίας», πού πάει νὰ πῆ διαρκοῦσε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

Σὲ τὸ Συνταγμα τοῦ 1952 τὰ φημισμάτα τοῦ ἐμφύλιου πολέμου δὲν καταργήθηκαν ἀλλὰ παρατάθηκε ἡ ισχύς τους διὰ καὶ ὁ νομοθέτης ἀναγνωρίζεις τὸ σύνταγμα τοῦ 1975 μέ νόμο καταργεῖται ἡ ισχύς τοῦ ΛΖ φημισματος χωρὶς διμιώς νὰ καταργηθοῦν οἱ συνέπειες του προσωπικές ἡ περιουσιακές στερήσεις, ἐκπτώσεις κ.τ.λ. Μὲ ἄλλα λόγα 29 χρόνια ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο 40.000 Ἐλληνες δὲν μποροῦν νὰ γυρίσουν στὴν Ἐλλάδα γιατὶ ἀπὸ μέρους τῆς Δεξιᾶς σξείσεως νὰ σημειωθεῖ κάτι.

Συνολικά μὲ δύση τὸ φήμισμα ΙΖ τοῦ 1947 στερήθηκαν τὴν ιθαγένεια 22.266 Ἐλληνες. Στὴν περίοδο 1947-1949 στερήθηκαν τὴν ιθαγένεια 124 Ἐλληνες.

Σὲ τὸ διάστημα 1950-54, 1613 Ἐλληνες. Στὸ διάστημα 1955-1963 στερήθηκαν

τὴν ιθαγένεια 20.529 ἀτομά. Ἀυτὸς δεῖχνεις τὴν προσπάθεια διεκτήρησης τῶν μέτρων γιὰ τὴν στέρηση τῆς ιθαγένειας μετὰ τὴν λήξη τοῦ πολέμου καὶ μαρτυρᾶ τὴν προσπάθεια τῆς διατήρησης τῶν συνεπειῶν τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Αὐτὸς δημιως εἴναι ἀντίθετο μέ τούς διεθνεῖς κανόνες πο ἐπιτάσσουν τὴν ἐξάλειψη τὴν μετωπήν συγεπειῶν αὐτῶν. Τὸ δικαιοδότην διαθρώπινο δικαίωμα. Τὸ δικαιόματα αὐτὸς εἴναι κατοχυρωμένος μέ διεθνεῖς συμβάσεις.

Διακρήσῃ δικαιομάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ΟΗΕ 1948, Εδρωπανῆ κατατάση γιὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 1950. Διεθνής συμβάση, τῆς Χάγης γιὰ τὸ δικαιοδότην δικαιόματα τῆς Ιθαγένειας, Τελεκή πράξη τοῦ Ελεύθερου 1976.

Σύμφωνα μέ αὐτές τὶς συμβάσεις διαθρώπων δικαιοδότης καὶ πολίτης δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει πατρίδα. Μετὰ τὸ δικαιοίωμα αὐτὸς θὰ ἀναδηλώσουν καὶ δλα τὰ ἀλλα δικαιώματα του. Ἀν λοιπὸν δέν προστατεύεται αὐτὸς τὸ δικαιόματα καὶ ἀφαίρεται τὸ τέλος δλα τὰ δικαιώματα ποὺ περιέχονται; σ' αὐτὸς στὴν οδόν δὲν ὑπάρχουν.

Σημαντικὴ ἐπίσης εἴναι ἡ σίκυωσις καὶ πλευρὰ τοῦ θέματος. Συμφωνεῖ μὲ τοὺς γειτονεῖς ποὺ ὑπάρχουν, μεταξὺ τῶν προσφύγων ποὺ δύσιν στὸ ἔξωτερον δὲν 10% εἴναι διατηρούσχοις τὸ Αντιτάπου Σχελόντεν 13,5% είναι ἀπόφοιτοι Μέσων Σχελόντεν 70% γενικά ἀπόφοιτοι επαγγελματικῶν σχολῶν μὲ εἰδίκευση τεχνική.

Ἐνα πολύτιμο κεφάλαιο ποὺ κάθε χρήση θὰ τὸ δικτύο τοῦ Ελληνικῆς Κυθερνήση δέν δέχεται τὸν ἔλευθερο καὶ χωρὶς δρους ἐπαγγελτικό τὸ προσφύγων. Ἀντὶ γιαντὸ γρήγορο ποιεῖται τὸ σύστημα τῶν μεμονωμένων κίτησην.

Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸς τὸ 45% τῶν κιτήσεων τῶν πολιτικῶν προσφύγων καθιστάεται νὰ δρῇ τὴ λόση του ἢ ἔνα μέρος ἀπορίπτεται.. 11.236 κιτήσεις καθυστεροῦν ἐπὶ μία διετία γιὰ νὰ δρουν τὴ λόση τους. Στὰ 4 χρόνια τῆς διακυβερνησισῶν ἀπὸ τὴν κυθερνήση τῆς Ν.Δ. ἐπαναπατρίζονται μέχρι σήμερα γύρω στὶς 15.000.

Μὲ τέτοιο ρυθμό διμιώς γιὰ νὰ γυρίσουν 40.000 πρόσφυγες γρειάζονται: 10-13

χρόνια μέσα στὰ διποτὰ οἱ περισσετεροι: (ἀπὸ τοὺς μεγάλους) θὰ ἔχουν πεθάνει.

Ἡ κυθερνήση δικαιοιογεῖ τὴν στάση τῆς μέ τὸ ἐπιχείρημα διτὶ διμαδικός ἐπαναπατρίζοντας πρόβλημα στὴ χώρα. Ἄλλα αὐτὸς τὸ ἐπιχείρημα προσφύγων

δέν στέκεται: γιατὶ δέν εἶναι δυνατὸν σὶ πρόσφυγες νὰ ἔρθουν διπλαδικά. Δὲν τούς ἐξαναγκάζεις κακεῖς γάλλοις στρέφουν μὲ καὶ στὶς συσσιλωτικές χήρες ἔχουν δικαιοφόρως: τὴν ζωὴν τους καὶ δὲν μποροῦν μὲ μᾶς νὰ τὴν ἐγκατατείψουν. Ἐπίσης καὶ οἱ συνθήκες ποὺ δρίσκουν οἱ ἐπαναπατρίζομενοι: εἴναι πολὺ δισκημένες. Γίνονται πολιτικές οἰκονομικές, μισθωτικές καὶ ογκοιομικές διακρίσεις σὲ δάρδος τους.

Ἐτοι πρόσφυγας καθηγητής ιατρούς δουλεύεις τὰν φορτωματοφορτωτῆς. Μηχανοδηλετρολόγος 26 χρόνων δουλεύει στηργάτης-οἰκοδόμος. Ἐπίσης χαρακτηρίστικός εἴναι τὸ παράδειγμα 70χρονου πολιτικοῦ πρόσφυγα ποὺ γύρισε ἀπὸ τὴν Τσακένδη καὶ πιάστηκε γιὰ ἀνυποτακτικό. Εἶναι φανερό διτὶς η κυθερνήση δέν θέλει νὰ ἔτικετε ποίηση, φέρεις καὶ διποτελεσματικά τὸ πρόβλημα τῶν πολιτικῶν προσφύγων. Καὶ οἱ λόγοι εἴναι πολιτικοὶ ίδεολογικοί. Ἡ κυθερνήση θέλει νὰ διατηρήσῃ καὶ νὰ διατείνεις τὸ πνεύμα τῆς μεταλλοδοξίας ποὺ καλλιεργήθηκες κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἐμφύλιου πολέμου μὲ ἐπιτήμιες συνέπειες γιὰ τὴν Ελλάδα. Θέλει νὰ εἴναι διεθνής λαδὸς χωρισμένος σὲ Ἐλληνης πρώτης κατηγορίας καὶ σὲ Ἑλλήλγους δεύτερης κατηγορίας. Τὸ πρόβλημα τὸν πολιτικῶν προσφύγων ἔχεις ἐπίσης διμεση σχέση μὲ τὴ μὴ ἀναγνώριση τῆς θέματος. Συμφωνεῖ μὲ τοὺς γειτονεῖς ποὺ ὑπάρχουν ποτέ διποτελεσματικές μίσους ποὺ δραγανώνεις: η κυθερνήση κάθε χρόνο. Εἶναι πραγματικός λυπηρός νὰ ἀκούγεται στὴ Βουλή ἀπὸ κυθερνητικούς διουλεύτες «πρέπει νὰ δομιδώνονται διορταί ιστορίας» ἀναφερόμενος στὶς γιορτές μίσους η «ἔχω τὸν λέων ἀκόμη συμμοριοποδείλειο» ἀναφερόμενος στὸν ἐμφύλιο πόλεμο.

Ἡ κυθερνήση τῆς Ν.Δ. ποὺ ὑποσχέθηκε μὲ τὸ στόμα τοῦ προέδρου τῆς «Δημοκρατίας» γιὰ δλα τὸν δικαιόματα τῆς Ελληνες μέση σχέση μὲ τὶς γιορτές μίσους ποὺ δραγανώνεις: η κυθερνήση κάθε χρόνο. Εἶναι πραγματικός λυπηρός νὰ ἀκούγεται στὴ Βουλή ἀπὸ κυθερνητικούς διουλεύτες «πρέπει νὰ δομιδώνονται διορταί ιστορίας» ἀναφερόμενος στὶς γιορτές μίσους η «ἔχω τὸν λέων ἀκόμη συμμοριοποδείλειο» ἀναφερόμενος στὸν διποτα.

Τὸ δικαίωμα τὸν πολιτικῶν προσφύγων

δέν στέκεται: καὶ ἀπὸ δὲ διτὶς διπλαδικά καὶ δλα τὰ κόλπατα τῆς διποτελεσματικής εἴναι: διπλέρως τὸν διποτητικό ποτερεύεις τὴν στάση τῆς Ν.Δ. ἐπαναπατρίζονται τὴν στάση τῆς ΛΑΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ (Γαλλική δργάνωση) καθηδας καὶ τὶς δηλώσεις εἴκερσεπούλων τους. (Ο διποτος σύγνεχα στὴ Σελίδα 14

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΜΗΙΑΜΗΛΗΣ ΤΑΣΟΣ

ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟ 11^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ

Άλλοικα δὲν ξέρουμε ότι πότε γινόταν τούς 11ου Φεστιβάλ Νεολαίας και φοιτητῶν που έγινε φέτος στήν Αθήνα τῆς Κούδας ἀπό τις 28 Ιουλίου ως τις 5 Αὐγούστου.

Στήν διεθνή αυτή συνάντηση πήραν μέρος γένοι και ίνες ιμές τις πιο διαφορετικές πολιτικές, ιδεολογικές, θρησκευτικές πεποιθήσεις που μαζεύτηκαν ἐκεί ἀπό κάθε γωνιά τῆς γης, γιὰ νὰ διατραγώσουν τὴν θέλησή τους γιὰ τὴν ἀντιφεριαλιστικὴ ἀλληλεγγύη τῆς νεολαίας τὴν εἰρήνη και τὴν φιλία.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ποιεὶς ἀνάγκης δημοσίου δημιουργησαν τὸν θεσμὸν τῶν Φεστιβάλ ποιὰ εἶναι ἡ σημασία τους γιὰ τὸ παγκόσμιο γνωλαῖτσικο κίνημα και ποιὰ ἡ ιστορία τους;

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴν φωτιὰ και τὴν φρίκη τοῦ Β' Ηαρκόσμιο πολέμου ἡ νεολαία τῆς Εύρωπης και ὅλου τοῦ κόσμου αἰσθανόταν πιὸ ἔγυνα παρὰ ποτὲ τὴν ἀνάγκη νὰ δημιουργήθων θεσμοὶ κι ὅργανώσεις που νὰ ἔχουν τὸν ἀντιφασιστικό, ἀντιφεριαλιστικό

προσανατολισμὸν τοῦ γενολαῖτσικου κινήματος και κανέλια ὅπου νὰ διοχετεύεται ἡ ὄρμη και ἡ θέληση τῆς νεολαίας νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον, χωρὶς πείνα και πόλεμο, γιὰ τὴν κοινωνικὴ προκοπή.

Οἱ διαθέσεις αὐτὲς γιὰ ἀγώνα δρῆκαν τὴν ἔκφρασή τους σὲ μιὰ σειρά ἀπὸ θεσμούς, διοργανώσεις και ὁργανώσεις τῆς νεολαίας ποὺ δημιουργήθηκαν σὲ ἑθνικό και διεθνὲς ἐπίπεδο. Ἔτσι τὸ Νοέμβρο του 1945 στὸ Λογδίνο συγκλήθηκε ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ μὲ πρωτοβουλία τοῦ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ που εἶχε δημιουργήθει κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου ἀπὸ τὶς νεολαίες τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων. Συμμετεῖχαν ἀντιπρόσωποι ἀπὸ 53 χώρες. Κατὰ τὴν Συνδιάσκεψη αυτὴ ἀποφασίστηκε ἡ ίδρυση τῆς Παγκόσμιας Ὀιλιοπονδίας Δημιουρατικῆς Νεολαίας μὲ στόχο:

Τὴν συγκέντρωση λιεγάλων δυγάλιεων τοῦ γενολαῖτσικου κινήματος στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν, γιὰ τὴν δημιουργία και τὴν πρόσδοση γιὰ τὴν προώθηση τῶν δικαιωμάτων τῆς νεολαίας.

Στὰ 1946 ίδρυθηκε στήν Ηράκλεια στὸ Πρώτο Ηαρκόσμιο Συνέδριο τῶν Φοιτητῶν ἡ διεθνής "Εγνασι Φοιτητῶν (ΔΕΦ) που συνεργάζεται στεγά μὲ τὴν ΠΟΔΝ.

Ἡ ίδεα τῶν παγκόσμιων Φεστιβάλ τῆς νεολαίας και φοιτητῶν γεννήθηκε ταυτόχρονα μὲ τὴ δημιουργία τῆς ΠΟΔΝ. Ἡ ΠΟΔΝ και ΔΕΦ ὑπὸ τὴν ἀρχὴ εἶναι δραστήριοι δημιουρωτὲς τῶν Φεστιβάλ.

Τὰ Παγκόσμια Φεστιβάλ ἔγιναν σημαντικὴ παράδοση, τῶν δημιουρατικῶν γένων. Ἀποτελοῦν λαμπτέρα παράδειγμά των διεθνῶν συνάντησης τῆς νεολαίας και τῶν φοιτητῶν ὅπου συνδυάζονται δημιουργικὰ οἱ γενικές πολιτικές ἐνέργειες μὲ τὶς ἐκδηλώσεις πολιτιστικοῦ διαφωτιστικοῦ ἐπαγγελματικοῦ, ἀθλητικοῦ χαρακτήρα.

Τὰ Παγκόσμια Φεστιβάλ συμβάλουν στὸ γὰ ξετλιγκοῦν γένες δυνάμεις στὸ παγκόσμιο γενολαῖτσικο κίνημα. Κινητοποιοῦν τὴν νεολαία στὸν ἀντιφεριαλιστικὸν ἀρχὲς τῆς ἔξιτερικῆς πολιτικῆς τῶν προσδεμενικῶν χωρῶν τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς, τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς, τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν στοὺς κύκλους τῆς σημερινῆς νεολαίας και τῶν φοιτητῶν.

Παρακάτω παραθέτουμε πίγακα τῶν Φεστιβάλ που ἔγιναν μέχρι σήμερα μὲ στοιχεῖα γιὰ τὸ πότε και ποὺ ἔγιναν, πόσες χώρες ἔλαβαν μέρος και πόσους ἀντροσώπους ἔστειλαν στὸ Φεστιβάλ.

Φεστιβάλ	Χρονιά	Πόλη	Χώρες που πήραν μέρος	Άντιπρόσωποι
1ο	1947	Πράγα	71	17.00
2ο	1949	Βουδαπέστη	90	18.000
3ο	1951	Βερολίνο	105	26.000
4ο	1953	Βουκουρέστι	111	30.000
5ο	1955	Βαρσοβία	114	30.000
6ο	1957	Μόσχα	131	34.000
7ο	1959	Βιέννη	112	18.000
8ο	1962	Έλσινσκι	137	10.000
9ο	1968	Σόφια	143	18.000
10ο	1973	Βερολίνο	140	25.646
11ο	1978	Αθήνα		16.000

Λπό τὸν πίγακα φαίνεται ὅτι αὐξάνεται: σταθερά ὁ ἀριθμὸς τῶν χωρῶν που παίρουν μέρος στὸ Φεστιβάλ. Ἐπίσης σταθερά αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν γεολαιτεικῶν δργανώσεων που στέλνουν ἀντιπροσώπους στὰ Φεστιβάλ.

Στὰ διάφορα στάδια τῆς ἱστορίας του τὸ φεστιβάλ κίνηται ἔχει συγκεκριμένη κατεύθυνση, που τὴν καθορίζουν οἱ πολιτικές ἀνάγκες τῆς διεθνοῦς κατάστασης καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημιουρατικοῦ κινήτατος τῆς γεολαίας καὶ τῶν φοιτητῶν.

Ἐτσι ἀπὸ τὸ ΠΡΩΤΟ μέχρι τὸ ΠΕΜΠΤΟ ἡ γεολαία παλέυει μέσα ἀπὸ τὰ Φεστιβάλ γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ τρίτου παγκόσμιου πολέμου γιὰ τὴν ἀλληλεγγύη ἀνάπτεσα στοὺς λαοὺς καὶ ἐγάντια στὸ «Ψυχρὸ Ήόλειο» που ἐπέδειξεν οἱ διεθνεῖς ἡμεριαλιστικοί κύκλοι.

Στὰ 6,7,8 Φεστιβάλ ἡ γεολαία διακύρηξε τὶς ἰδέες τῆς εἰρηνικῆς συγύπαρξης κρατῶν μὲν διαφορετικὰ κοινωνικὰ συστήματα, ὑποστήριξεν τὴν γεολαία τῶν χωρῶν που μπήκαν στὸν δρόμο τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου. Μεσήκωσαν τὴν γεολαία νὰ παλαίψῃ γιὰ τὴν ὕφεση τῆς διεθνοῦς ἔντασης τὸν ἀφοτισμὸ τῆς δημιουρατίας καὶ τὴν εἰρήνη. Τὰ 9,10 Φεστιβάλ πρόσφεραν σοδαρή συμβολὴ στὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐνότητας ὅλων τῶν προσδετικῶν τῶν ἀντιπροσωπειαλιστικῶν δυνάμεων τῶν σημεριγῶν νέων γιὰ συσπείρωση καὶ κοινές ἐνέργειες ἐγάντια στὸν ἡμεριαλισμό.

ΤΟ 11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ

Μέ κεντρικὸ σύνθημα «εἰρήνη, φιλία, ἀντιπροσωπειαλιστικὴ ἀλληλεγγύη» ἄγοιξε στὴν Αθήνα τὶς πύλες του τὸ 11ο γεολαιτεικὸ φόρουμ στὶς 28 Ιούλη καὶ μετὰ 9 μέρες ἐντονης δραστηριότητας τελείωσε στὶς 5 Αὐγούστου.

Πάνω ἀπὸ 16.000 νέους καὶ νέες ἀπὸ δεκάδες χώρες ὅλων τῶν ἡπείρων καὶ διάφορες δργανώσεις δέχτηκε ἡ πρωτεύουσα τῆς μοναδικῆς σοσιαλιστικῆς χώρας τῆς Δύσης καὶ φιλοξένησε σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν Φεστιβάλ.

Πολλὲς ἐγώσεις ποὺ δὲν ἔπαιρναν μέρος στὸ Φεστιβάλικὸ κίνητρα συμψετεῖχαν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ 11ο Φεστιβάλ ἐπιδεδυτώνοντας ὅτι ἡ συνεργασία τῶν γεολαιτεικῶν δργανώσεων μὲν διαφορετικὸ πολιτικό προσανατολισμὸ ἔχει τὴν σταθερή. Στὶς ἐγάντια μέρες τοῦ Φεστιβάλ ἔγιναν συζητήσεις πάνω σὲ παγκόσμια προδηλώσατα, συγκατήσεις φιλίας καὶ μαζικές γιορταστικές ἐκδηλώσεις. Τὸ πρόγραμμα τῆς τὴν ἐγδιαφέροντα καὶ πολὺ πλούσιο. Λαφιερώθηκαν μέρες στὴ πάλη γιὰ τὴν εἰρήνη τὴν ὕφεση τὴν διεθνὴ ἀσφάλεια καὶ συνεργασία γιὰ τὸ σταθιάτημα τοῦ ἀγαπωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, τὸν γενικὸ καὶ πλήρη ἀφοτισμό, μέρες διληγεγγύης στοὺς λαοὺς καὶ τὴν γεολαία ποὺ παλεύουν ἐγάντια στὸν ἡμεριαλισμὸ γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐθνικὴ κυριαρχία, ἐγάντια στὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν κυριαρχία τῶν μηνοπολίων γιὰ τὰ δικαιώματα τους καὶ τὶς ὑγιονομικές ἐλευθερίες, γιὰ διαθειές οἰκονομικές καὶ πολιτικές ἀλλαγές στὴ κοινωνία.

Καθηγητειανά διούλευαν τὰ πολιτικά κέντρα, γίγονταν συγκατήσεις ἀλληλεγγύης καὶ ἀνοιχτὰ φόρουμ, σεναργήσεις καὶ ἐπισκέψεις στὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπαγγελταρίης, δραστηριότητες τοῦ διεθνοῦς κέντρου φοιτητῶν, τοῦ διεθνοῦς παιδικοῦ κέντρου γιὰ τὴν εἰρήνη, τοῦ διεθνοῦς κέντρου γένων καλλιτεχνῶν τοῦ διεθνοῦς κέντρου ἀθλητισμοῦ, πολιτιστικές δραστηριότητες καὶ ψυχαγωγικές ἐκδηλώσεις.

Ἄπὸ τὴν Έλληνικὴ πλευρά στὸ Φεστιβάλ συμψετεῖχε ἀντιπροσωπεία ἀπὸ 110 χώρα. Ἀναλυτικά:

Ἄπὸ 4 μέλη τῶν γεολαιών N. ΕΔΔ, ΕΣΔΗΝ, N. Σοσιαλιστικῆς Πορείας ΣΝΕ, 3 μέλη τῶν EXON, 22 μέλη τῆς KNE, 22 τῆς N. ΠΑΣΟΚ, 22 τοῦ P. Φεραίου, 7 μελής ἀντιπροσωπεία τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ, 6 μελής τῆς ΕΣΕΕ. Ἐπίσης 5 καλλιτέχνες, 7 δημιουρογάφοι καὶ 1 ἀντιπρόσωπος τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐλληνικῆς γεολαίας στὸ Φεστιβάλ ἐγγητέωσαν πλατειά τὴν γεολαία ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ τοὺς στόχους καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν γένων τῆς Ελλάδας. Πρόβαλλαν τοὺς ἀγῶνες τῆς ἐλληνικῆς γεολαίας γιὰ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, γιὰ τὰ ζητήματα τῆς Κύπρου καὶ τοῦ Αιγαίου γιὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς Ελλάδας ἀπὸ τὸ NATO γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ἔνγων στρατιωτικῶν βάσεων, τὴν ἀπόφαση τους νὰ παλαίψουν γιὰ μιὰ Έλλάδα ἀνεξάρτητη καὶ δημιουρατικὴ δείχνοντας ὅτι ὁ ἀγώνας τους αὐτὸς ἀποτελεῖ κοινάτι τοῦ ἀγώνα τῶν γένων ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ εἰρήνη, Δημιουρατία καὶ Κοινωνικὴ προκοπή.

Τὸ 11ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν τελείωσε.

— Εμπρὸς νὰ σηκώσουμε ἀκόμα πιὸ φηλὰ τὴ γηγενεῖα τῆς πάλης γιὰ νὰ γίνει πράξη τὸ σύνθημα τοῦ Φεστιβάλ.

— Εμπρὸς στὸν ἀγῶνα ἐνωμένοι γιὰ ἀντιπροσωπειαλιστικὴ ἀλληλεγγύη εἰρήνη καὶ φιλία γιὰ τὴ δημιουρατία καὶ τὴ κοινωνικὴ προκοπή.

Τοπική αύτοδιοίκηση και πολιτιστικό κίνημα

Η πόλη, τών Σερρών, μιά πόλη όπ' τις μεγαλύτερες στήγη Μακεδονίας με 45.000 πληθυσμό και με μεγάλη έμπορική κίνηση, παρουσιάζει μια είκονα απελπιστική, θσού αφορά τήγη πολιτιστική, πνευματική ζωή. κανένα ΘΕΑΤΡΟ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ που τις πιδ πολλές φορές προσβάλλουν ταινίες που προσβάλλουν μιλλον τήγη γονιοισύνη τού άνθρωπου παρά τόν ψυχαγωγούν (γιάν νά μιλήσουμε γιά προσβληματισμό), σχεδόν, καμιά εύκαιρια γιά μουσική ψυχαγωγία του κόσμου. Γενικά, δέν υπάρχει δυνατότητα γιά τόν κόσμο τήγη πόλης μιας νά ψυχαγωγθεῖ, νά ξειποιήσει τόν έλευθερο χρόνο του. Καμιά μέριμνα γιά τήγη έπαφή του μέτα τα γράμματα και τήγη τέχνη, και μιά φροντίδα ούσιαστικά γιά τήγη πνευματική του άνθρωπη. Οι μόνες «εύκαιριες» που δίνονται είναι νά «διασκεδάσει» στά «ιπουζόύκια», στάς CAFFETERIES, στάς NTISKOTEK και στά μπαλάκια δην είναι νέος. Μά μέσα όπ' τήγη «ψυχαγωγία» αύτή τίποτε άλλο δέν κερδίζει δέν κόσμος παρά τόν αποπροσανατολισμό, τήγη άντικοιγνωνική συμπεριφορά και τόν άτομικισμό.

Οι διασκεδάσεις αύτές άλλο δέν πετυχαίνουν παρά νά στραγγαλίζουν νά καταπνίγουν τήγη κουλούρα μιας, τήγη δικιά μιας πλούσια πραγματικά πολιτιστική αληρονομιά. Καμιά σχέση δέν χέουν οι παραδόσεις τού λαού μιας, οι πολιτιστικές του άξιες μέτα τόν τρόπο ζωής και διασκέδασης. Καμιά σχέση δέν χέουν ή άγωνιστικότητα, ή κοινωνική εύθυνη, ή συλλογικότητα, ή άνθρωπια που μέτα είπινει τό λαδ μιας ή πολιτιστική μιας παράδοση μέτα τόν ηθικό ξεπεράσμα, τόν άτομικισμό στή σκέψη και τά έργα, τήγη άνευθυνότητα απέγαντι στό σύνολο, που άναγκα στικά δόηγει δέ «πολιτισμός» αύτές τήγη στίψης.

Μέσα στήγη διαιροφωλιένγι αύτή κατάσταση τήγη πολιτιστικής ζωής τήγη πόλης μιας, δημιως άπηρξε και μιά ξειρέση: ή δραστηριότητα δρισμένων πολιτιστικών φορέων, που είναι πραγματικά άξιόλογη.

Στίς Σέρρες, δημιως είναι γνωστό, υπάρχουν και δροῦν διάφοροι σύλλογοι που είτε είναι έξ διοικήσου πολιτιστικού είτε σημαντικός τοιμέας

τήγη ζλης δουλιες τους είναι και ό πολιτιστικός. (Φοιτητικός Σύλλογος ΟΡΦΕΑΣ, ΕΣΟ, Σύλλογος Ποντιών, ΣΠΕ κλπ.). Οι φορες αύτοί, τήγη τουλάχιστον οι περισσότεροι, προσπαθούν και καταφέρουν νά άναπτυξουν μιά γόνιμη πολιτιστική δραστηριότητα, νά διηγήσουν στή δημιουργίας πολιτιστικών άξιων.

Μέτ διάφορες έκδηλωσεις, διαλέξιες προσδοκές ταινιών, θεατρικά έργα, συναυλίες, δημιουργία και παρουσίαση δημιοτικών χορευτικών και ποιουσικών συγχροτημάτων, έκθεσεις ζωγραφικής και βιβλίου κλπ. προσπαθούν νά καλύψουν τά κενά που άφγει στήγη πνευματική - πολιτιστική ζωή του τόπου, ή ζλλειψη κρατικής μέριμνας στό θέμα αυτό.

Ωστόσο τά κενά αύτά άντικειμενοι κάνενται δυνατό νά καλυφτούν όπ' τήγη ίδιωτη προσπάθεια και πρωτοδουλία μόρο.

Γιά λόγους οίκονομικούς κύρια ή προσφορά τόν διάφορων φορέων στόν πολιτιστικό τομέα στατιστικά σ' ένα δρισμένο σημείο. Τά ζέοδα γιά τήγη διοργάνωση τόν έκδηλωσεων είναι: τίς πιδ πολλές φορές μεγάλα. Και ή άργηση του έπισημου κράτους (στήγη πόλη μιας μέτ τήγη μορφή τήγη Νομιαρχίας) γιά χρηματική διοίθεια, έπιχορηγηση τόν πολιτιστικών φορέων, περιορίζει σέ πολύ μεγάλο δια θηρίδη δραστηριότητα τους.

Σ' αύτό τό σημείο γίνεται φανερό σ' ζλους, πόσο σημαντικό ρόλο μπορει και πρέπει νά παίζει ή Τοπική Αύτοδιοίκηση στήγη άναπτυξη του πολιτιστικού κινήματος.

Βέβαια υπάρχουν πολλά παραδείγματα — και ίδιαίτερα τόν τελευταίο καιρό — που δραστηριότητες δημιουργίας ούσιαστικά έμποδιζονται όπ' τό έπισημη κράτος. παράδειγμα δημιουργία μόρο μέτ μεγάλη προσπάθεια καταφέρουν — άν καταφέρουν τελικά — νά άποσπάσουν διαρραΐτητα κονδύλια γιά τίς δραστηριότητές τους.

Υπάρχουν ώστόσο και παραδείγματα, άντιθετα, δημιουργίας δημοσίου θέλησης τήγη σημαντική δημιουργίας έχει τήγη οίκονομη δημιουργίας τόν ιδιαίτερης αδιαφορετη γιά τόν τομέα αύτόν του πολιτισμού.

Δυστυχώς τά ίδια πράγματα μιας άγκυραζουν νά σκεφτούμε πώς στίς Σέρρες ή Δημοσίου ξέχασε πώς μέσα

στά άλλα καθήκοντα τήγη Τοπικής Αύτοδιοίκησης που αφορούν τήγη δημιουργία καλυτέρων συνθηκών διαδίωσης σημαντική θέση έχει τό καθήκον γιά τήγη άνυψωση τού πνευματικού έπιπέδου τών δημοτών, τό καθήκον γιά τήγη φροντίδα τήγη ψυχαγωγίας τους, τήγη άξιοποίησης τού έλευθερου χρόνου τους και τήγη παροχή δυνατότητας γιά τήγη άναπτυξη τών διάφορων δημιουργικών ίκανοτήτων τους.

Άντιθετα μέσα ηταν δυνατόν γά γίνουν, ή συμβολή του Δήμου ηταν πολύ μικρή ώς δισήμαντη στόν πολιτιστικό τομέα.

Τό θέμα του πώς ή Τοπική Αύτοδιοίκηση άποφαστικά μπορει νά συντρέψει στήγη άναπτυξη του πολιτιστικού κινήματος (μέτ τήγη δημιουργία πνευματικού κέντρου, δημιοτικού θεάτρου, διδιλοθηκόν, χώρων άθλησης κλπ.) μέτ τήγη συμβολή του στή διάσωση του λαϊκού μιας πολιτισμού, στήγη άξιοποίηση τήγη πολιτιστικής μέριμνας και στή δημιουργία νέων πολιτιστικών άξιων) είναι ένα θέμα πολύπλευρο, που ή λεπτομερειακή άναλυσή του θά πρέπει νά άποτελεσει θέμα ειδικής έρευνας μέσα όπ' τό περιοδικό μιας. Στόχος αυτού του σύντομου άρθρου είναι άλλος. Μέσα στίς διάφορες — σχιλίδια — έκδηλωσεις που διοργάνωσε ή Ε.Φ. Σ.Ν.Σ. παρουσιάζονται κάθε φορά ένα πρόβλημα. "Ενα πρόβλημα — που όπ' έσσο ξέρουμε — άντικειτεπίζουν και άλλοι σύλλογοι. Τό πρόβλημα του χώρου, τήγη και απόλλη η η θίση σας γιά τήγη κάθε μιας έκδηλωσης. Οι δυσκολίες που διανιμευτεπίζουμε τήγη κάθε φορά ηταν πρώτα όπ' ζλα σύλλογοι. Τό πρόβλημα του χώρου η η θίση σας γιά τήγη κάθε μιας έκδηλωσης (ιεράδιο τό ποσό γιά τό γούχασμα κινηματογράφου ή ποσό του άλλου ίδιωτηκου χώρου) και ζπειτα τεχνικές (καταλληλότητα τών χώρων). Και δέν ηταν λίγες σι φορές που άναγκαζόιασταν πρώτα στίς δυσκολίες γά διαδίλλολη μέριμνα μέτ προγραμματίσουμε ή και καθόλου νά μη προγραμματίσουμε ήξιόλογες έκδηλωσεις.

Πιστεύουμε λοιπόν πώς θάνατοι ένα πολύ σημαντικό — πρώτο θήμα — στό ξεινήμα τήγη πολιτιστικής δραστηριότητας του Δήμου ή δημιουργία «στέγης πνευματικής».

Έλπιζουμε πώς τό καινούργιο δημοτικό Συμβούλιο θά έχτιψησε τήγη άναγκαιότητα και τήγη χρησιμότητα τήγη δημιουργίας ένδιξε τέτοιου κτιρίου, που θά λίγες ένα σημαντικό πρόβλημα — έμποδιο στή δραστηριότητα τών συλλόγων.

ΤΣΙΝΑΒΟΥ ΦΟΝΗ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ Μ. ΕΚΠ)ΣΗΣ

ΣΤΟ Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Τοῦ Ματάκου Χρίστου

Οι διαδοχικές ἀπεργιακές κινητοποιήσεις τῶν τελευταίων χρόνων στὸ χῶρο τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης κάνουν, ὅλο καὶ περισσότερο, ἔντονο τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας στὴ χώρα μας. Ἐγα πρόβλημα δέξτατο, οἱ διαστάσεις τοῦ ὅπου μεγαλώνουν συνέχεια ἐξ αἰτίας τῆς ίας σωτήρης ἀντικιετώπισής του.

Τὸ σημείωμα τοῦτο δὲ φιλοδοξεῖ νὰ ἀποτελέσει μιὰν ἀνάλυση τῆς σύγχρονης ἐκπαίδευτικῆς πραγματικότητας. Ἀπλὰ γίνεται μιὰ προσπάθεια γὰρ δοθεῖ μιὰ εἰκόνα τῆς κατάστασης τῆς Μέσης Παιδείας στὰ πλαίσια τοῦ νοιοῦ.

Στὸν παρακάτω πίνακα φαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μιαθητῶν ποὺ φοιτοῦν στὰ σχολεῖα Μ.Ε. τοῦ νοιοῦ, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια.

Σχολεῖα	Μαθητές Σχ. χρονιά 1976 — 77	Μαθητές Σχ. χρονιά 1976 — 77	+ Αὔξηση — Έλάτ.
Γυμνάσια	6.949	7.843	+ 894
Λύκεια	4.354	4.003	— 351
Σύνολο	11.303	11.846	+ 543

Φαίνεται καθαρὰ πώς ἀπὸ τὴ μιὰ χρονιὰ ὡς τὴν ἄλλη, αὐξήθηκε σημαντικά ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων, ἐνῷ οἱ μαθητὲς στὰ Λύκεια εἶναι λιγυτεροί. Ἡ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν στὰ Λύκεια ὀφείλεται στὸ θεσμὸ τῶν εἰσαγωγικῶν. Ἐνὸς θεσμοῦ ποὺ δὲν ἔπεισε, ἀν κρίγουμε ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς του καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόδοχη ποὺ δρῆκε στὴν κοινὴ γνώμην. Ἄντιθετα εἶναι σημαντικὴ ἡ αὔξηση τῶν μιαθητῶν τῶν γυμνασίων — 894 — μιὰ αὔξηση ποὺ θὰ διακυπαρίσῃ στὰ ἔδια ἐπίπεδα γιὰ ἀλλὰ δυὸ χρόνια, μιὰ καὶ ἔχουν καταργηθεῖ οἱ εἰσαγωγικές ἔξετάσεις. Ἀν ὑπολογιστεῖ πώς θὰ ὑπάρξει αὐτὴ ἡ αὔξηση στὰ Γυμνάσια, τότε μπαίνει ἐπιταχικὴ ἡ ἀνάγκη γιὰ δημιουργία 3—4, τουλάχιστο, Γυμνασίων στὸ νοιό, ἵστι ὥστε νὰ στεγάζονται δύνεται οἱ μαθητὲς ἀλλὰ καὶ ὁ νοιός νὰ καλύπτεται γεωγραφικά.

Στὰ 48 σχολεῖα τοῦ νοιοῦ — 31 Γυμνάσια καὶ 17 Λύκεια — ὑπηρετοῦν 464 καθηγητές. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ἀρκετὸς γιὰ τὴν κάλυψη τῶν διδακτικῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων τοῦ νοιοῦ. Τὰ 80 περίπου κενὰ σὲ καθηγητές στὸ νοιό καλύπτονται ὅχι μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐπιβάλλεται, δηλαδὴ μὲ διορισμούς, ἀλλὰ ἀνορθόδοξα καὶ ίε προχειρότητα. Ἔτσι ἔργαζονται ἀκόμη 2 ἀναπληρωτές, 49 πρόσθετοι καθηγητές — ἐπο-

χιακοὶ ἐργάτες ποὺ γίνεται οὐδέ τοις ἔχει θεσμοποιηθεῖ καὶ προστίθεται ἐπειδὴ ἀλλοὶ ἔνα πρόβλημα στὰ τόσα τῆς Μέσης Παιδείας — καὶ 4 καθηγητές ποὺ προσέχονται ἀπὸ τὴν ἴδιωτικὴ ἐκπαίδευση. Μένουν δύμας καὶ ἀλλὰ κενά. Λύττα καλύπτονται μὲ τὸ μὴ διορισμένο ὑποδιευθυντῶν στὰ περισσότερα σχολεῖα, πρᾶγμα ποὺ θὰ συνεπάγονται τὴν μείωση τοῦ ωράριου διδασκαλίας πολλῷ καθηγητῶν, τελικὰ σὲ βάρος τῶν λειτουργῶν, καὶ ίε τὴν ἀνάληψην ὑπερωριακῆς διδακτικῆς ἐργασίας ἀπὸ ἔναν ἀριθμὸ καθηγητῶν (συμπλήρωμα τοῦ μισθοῦ).

Ὑπηρετοῦν συγολικὰ στὸ νοιό.

Καθηγητές	μόνιμοι	464
»	πρόσθετοι	49
»	ἀναπληρωτές	2
»	ἀπὸ ἴδ. ἐκπαίδευση	4
ΣΥΝΟΛΟ		519

Πάρα πολὺ δέν στὸ νοιό μιας, δύων καὶ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους νοιούς, εἶναι τὸ διδακτηριακό. Ἡ Μέση Εκπαίδευση ἐδῶ διαθέτει 11 κτίρια στὰ δύοντα στεγάζονται 21 σχολεῖα (11 Γυμνάσια καὶ 10 Λύκεια). 19 σχολεῖα (15 Γυμνάσια καὶ 4 Λύκεια) φιλοξενοῦνται σὲ κτίρια ποὺ ἀνήκουν στὴ δημοτικὴ ἐκπαίδευση, ἐνῷ 8 σχολεῖα (5 Γυμνάσια καὶ 3 Λύκεια) στεγάζονται σὲ χώρους μισθωμένους ἀπὸ ἴδιωτες. Τέλος 2 σχολεῖα γονιαίζουν ἀπὸ 2 αἴθουσες γιὰ νὰ καλυφθοῦν στεγαστικές τους ἀνάγκες.

Μιὰν εἰκόνα τῆς κατάστασης αὐτῆς μιᾶς δίνει ὁ στὸ τέλος τῆς σελίδας πίνακας.

Φαίνεται λοιπὸν καθαρά, ὅτι ἡ Μέση Εκπαίδευση δὲν ἔχει στὴ διάθεσή της οὔτε τὰ μισά διδακτήρια ἀπὸ αὐτὰ ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες της. Φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται λόγος γιὰ ὑπαρξη στοιχειωδῶς ἀπαραιτήτων χώρων στὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης τοῦ νοιοῦ μας. Αἴθουσες προσδοτῶν ἀνύπαρκτες. Κλειστοὶ χῶροι γυμναστικῆς σπάνιοι. Ἐραστήρια φυσικῆς καὶ χημείας διαθέτουν τόσα σχολεῖα ὅσα μπορεῖ νὰ μετρηθοῦν στὰ δάχτυλα τοῦ Ἑνός χεριοῦ. Νὰ ἐπεκταθοῦμε καὶ σ' ἄλλες πλευρές; Ἡ εἰκόνα θὰ είναι ἀνάλογη.

Συμπερασματικά, θὰ μποροῦσε νὰ πει κανείς, τὸ πρόβλημα τῆς Μέσης Εκπαίδευσης εἶγαι δέξτατο. Ἡ εἰκόνα ἀποκαρδιωτική. Δυστυχῶς δέν μπορεῖ γάντι: εὐνοῦκες οἱ προδέλφεις γιὰ τὸ μέλλον τῆς παιδείας, ἀν συνεχιστεῖ ἡ γνωστὴ στάση ἀπέναντι της. Δὲν θὰ μπει στὸ σωστὸ δρόμο τῆς λύσης του τὸ κατ' ἔξοχήν την γενικό θέμα, ἡ ἐκπαίδευση τῶν παιδιών τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, μόνο μὲ τίς ποιπόδεις ἔξαγγελίες μέτρων κλπ.

Ἡ λύση τοῦ ἐκπαίδευτικοῦ προβλήματος συνεπάγεται δαπάνες, πολλές καὶ ἀπλόχερες. Στίς σημειριές συνθήκες ἐπιβάλλεται διπλασιασμός — τουλάχιστο — τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν παιδεία. Τότε μόνο θὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε σὲ ποιοπόδεις ἀνέβασμα τῆς παιδείας καὶ στὴν ἀνόρθωσή της πιὸ γενικά.

Διδακτήρια	Κτίρια	Γυμνάσια	Λύκεια	Στεγάζεται Σύνολο σχολείων
Άνηκουν στὴ Μ. Εκπαίδευση	11	11	10	21
Φιλοξενοῦν Μ. Εκπαίδευση	15	15	4	19
Μισθωμένα στὴ Μέση Εκπαίδευση	5	5	3	8
Σύνολο	31	31	17	48

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

γιὰ τὸ κτηνοτροφικὸ πρόβλημα τοῦ Νομοῦ

Πιάνοντας τὸ πρόδληγμα τῆς κτηνοτροφίας θέλουμε γὰ τογίσουμε, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν γὰ ἀναλυθῆ σὲ ὄχθος μέσα στὸν περιορισμένο χῶρο ποὺ μᾶς προσφέρει τὸ περιοδικό. γι' αὐτὸν θὰ ἐπιμείνουμε σὲ μιὰ χαρτογράφηση τοῦ νομοῦ ὃς πρὸς αὐτὸν τὸ θέμα καὶ θὰ τονίσουμε ἐπιφαγειακὰ τὰ προδλήματα καὶ τὶς διεξόδους ποὺ ὑπάρχουν κατὰ τὴν γνώμη μας φυσικά.

Κατὰ τὶς ἀγακοινώσεις τῶν G. L. CUENCA, P. A. PONCE (Ἴσπανία) στὸ XX Παγκόσμιο Κτηνατρικὸ Συνέδριο Θεσσαλονίκης (6—12 Ιούλη 1975) παρουσιάζεται σήμερα τέτοια ἀνισότητα στὴν κατανάλωση πρωτεϊγῶν ζωϊκῆς προέλευσης ἀπὸ τοὺς διάφορους πληθυσμοὺς τῆς γῆς, ὡστε στὶς μὲν ἀναπτυγγιένεταις γῆρες γ' ἀναλογοῦν 81 γρ. κατὰ ἀτομο τὴν ἥμερα, δηλ. περισσότερο ἀπὸ τὸ τριπλάσιο τῶν κανονικῶν ἀποκατήσεων, στὶς δὲ ὑποανάπτυκτες γῆρες 8,4 γρ. δηλ. περίπου τὸ 1/3 τῶν κανονικῶν. Πρόδληγμα δηλ. δέσμηντόν εἶναι καὶ σὲ διεθνῆ πλαίσια καὶ σὲ ἔθνικά. Κι' ἔδη τονίζουμε τὴν διαπίστωση τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ὅτι δηλ. γ' ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς τόσο σὲ διεθνῆ δσο καὶ σὲ ἔθνικὰ πλαίσια ἔξαρταται: ἔπιεσα ἀπὸ τὶς διαθέσιμες ζωοτροφές, οἱ δόποιες ἀποτελοῦν ἔναν ἀπὸ τοὺς σοδαρώτερους περιοριστικοὺς παράγοντες. Κατὰ τὸν γεωπόνο B. Φαράκο «Εἴναι γνωστὸ ὅτι τὸ κόστος διατροφῆς ἀποτελεῖ ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση, τὸ 60—80% τοῦ διλικοῦ κόστους εἰναι κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Γι' αὐτὸν καὶ οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν μείωση τοῦ διλικοῦ κόστους ἔχουν κύριο στόχο τὴν μείωση τοῦ κόστους διατροφῆς».

«Ἄν δὲ παραγωγός ξοδεύει πολλὰ γιὰ γὰ παράγῃ τὸ κρέας γ' δοποιοδήποτε ἀλλο προϊόν του, θὰ τὸ πουλᾶ ἀκριβά καὶ δι καταγαλωτῆς θὰ τὸ πληρώνει φυσικὰ ἀκριβά. Πολιτικὴ κάθε κράτους δηλ. πρέπει γὰ εἶναι δι σωστὸς προγραμματισμὸς γιὰ τὴν ἀξιοποίηση, τῶν διαθέσιμων ζωοτροφῶν καὶ γ' δημιουργία δυνατοτήτων γιὰ τὴν ποσοτικὴ αὔξηση αὐτῶν ποὺ ὑπάρχουν γ' γιὰ τὴν χρησιμοποίηση νέων «πηγῶν» κτηνοτροφῶν. Απ' αὐτὴ τὴν ἀποψή διιως δο νομός μας ἔχει ἀπεριόριστες δυνατότητες γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας. Ας σημιειωθεῖ ὅτι κατέχει τὴν πρώτη θέση στὴν ἐκτροφὴ δοοειδῶν καὶ τὴν παραγωγὴ σκηνῶν, τὴ δεύτερη θέση στὴν παραγωγὴ κρέατος, κριθαριοῦ καὶ ἀραβοσίτου καὶ τὴν τρίτη θέση στὴν παραγωγὴ γάλακτος. Συγκεκριμένα 129.902 δοοειδῆ, 200.000 πρόβατα, 102.480 κατσίκια, 26.498 γουρούγια καὶ 736.125 κόττες καὶ ἀπ' αὐτές μόνο οἱ 262.850 σὲ

συστηματικὰ πτηγοτροφεῖα. (Στοιχεῖα ΕΣΥΕ 31.12.74). Ηάνω ἀπὸ τὸ 1/4 τῆς συνολικῆς ἔκτασης τοῦ νομοῦ καλύπτεται ἀπὸ δοσκοτόπια. Ηάνω ἀπὸ τὸ 1/2 δὲ τῆς συνολικὰ καλλιεργούμενης ἔκτασης καλύπτεται μὲ δημιητριακὰ μὲ μιὰ παραγωγὴ 235.000 τόγνων (στάρι, κριθάρι, καλαμπόκι). Ακόμη 228.740 στρέμματα καλλιεργοῦνται μὲ κτηνοτροφικὰ φυτὰ ποὺ χρησιμεύουν ἀμεια σὰν κτηνοτροφὲς ἢ ὑστερα ἀπὸ μιὰ σχετικὴ ἐπεξεργασία.

Ἀπὸ τὴν παράθεση τῶν στοιχείων φάνηκαν οἱ τεράστιες δυνατότητες ἀνάπτυξης τῆς κτηνοτροφίας. Γιὰ γὰ θειειλιαθεῖ καὶ γὰ ἐπιβιώσει μὲ δρθολογιστικὸ προγραμματισμὸ ἢ κτηνοτροφικὴ ἀνάπτυξη, πρέπει γὰ συνδυάζεται μὲ τὴν ἀνάλογη ἀνάπτυξη τῆς φυτικῆς παραγωγῆς. Υπάρχει αὐτὴ ἢ ἀγαλογία. Γιατὶ ἢ κτηνοτροφία δημιουργεῖται μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς φυτικῆς παραγωγῆς; Τι πάρει μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς φυτικῆς παραγωγῆς;

α) Οἱ καλλιέργειες τῶν κτηνοτροφικῶν φυτῶν (καλαμπόκι, σανό, σιτηρά, θρώλιη κλπ.) δὲν ἀντιμετωπίζονται ἀνάλογα γ' σὲ συγκρητισμοὺς μὲ συγκεκριμένες ἀνάγκες τῆς κτηνοτροφίας μας, μὲ ἀποτέλεσμα γ' κτηνοτροφία γὰ μιὴ ἔξυπηρετεῖται ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες κτηνοτροφές.

δ) «Ἐλλειψη ἀξιόλογων διοικητικῶν μονάδων γὰ τὴν παραγωγὴ ζωοτροφῶν, μὲ ἀποτέλεσμα αὐτὲς γάρχονται ἀπὸ μιαχρυδά καὶ γὰ ἐπιβαρύνονται μὲ ἔξο-

Τοῦ
ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΗΓΔΙΑΛΗ

ἢ μιεταφορᾶς. Υπάρχουν στὸ νομό μόνο δύο μιακρὲς μονάδες. Ξέχωρα ὅτι οἱ τιμές τῶν ζωοτροφῶν εἶναι ἀκριβεῖς καὶ γ' ἀνοδό τους δὲν παρακολουθεῖται ἀπὸ τὴν ἀνοδό τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

γ) Καλλιεργοῦνται 55.000 στρ. τεῦτλα ποὺ τὰ ὑποπροϊόντα τους (πούλπα, μελάσσα) χρησιμοποιοῦνται γιὰ ζωοτροφές. Πανάκριβες οἱ τιμές τους. Ας σημιειωθεῖ ὅτι οἱ ζωοτροφές σὲ ὑποπροϊόντα στὴν γειτονικὴ μας Βουλγαρία δίγονται δωρεάν στοὺς κτηνοτρόφους.

δ) Κυριαρχοῦν κύρια οἱ μικρὲς κτηνοτροφικὲς μονάδες, λείπουν οἱ σύγχρονες μονάδες ποὺ θὰ μποροῦσαν γ' ἀναπτυχθοῦν κύρια μὲ τὴν συνεταιριστικὴ μορφὴ γιὰ τὴν ἐπαρκῆ καὶ μὲ χαμηλὸ κόστος παραγωγὴ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Οἱ 4 παράγοντες ποὺ ἀναφέρθηκαν ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα γ' ἀγεδαινεῖ τὸ κόστος παραγωγῆς ποὺ ἔχει

τις ἀνάλογες συγέπειες, γιατί τὸ κύκλωμα ζωοτροφές, χρέας, γάλα, δόηγει τὴν κυβέρνηση — κι ὅλες τὶς μέχρι τώρα κυβερνήσεις — σὲ λύσεις ποὺ γὰ ἔξυπηρετοῦν κύρια τὰ συμφέροντα τοῦ μεγαλειπορίου κρεάτων καὶ τὸ ὄντοιηγχαῖῶν ζωοτροφῶν.

Συγκεκριμένα: Γιὰ γὰ παρακάμψει τὸ ἐμπόδιο τοῦ μεγάλου κύρους παραγωγῆς τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ γὰ δοθήσει τὸ μεγαλειπόριο γὰ πάρει φτηγὰ τὸ προϊόντος ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς καὶ μὲ στόχῳ γὰ κρατήσει τὸν τιμαρίθμο ἐπιβάλλει τὶς ἀγορανομικὲς διατιμήσεις καὶ παραπέρα μὲ τὶς εἰσαγωγές, σὲ τιμὲς ντάμπιηγκ, κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἡ κτηνοτροφία ὑφίσταται μιὰ ἀκόμη πιὸ ἴσχυρὴ πίεση μὲ τὴν πτώση τῶν τιμῶν τῆς. "Ἐτοι ἡ γνόπια κτηνοτροφία μὲ τὶς τιμὲς ποὺ καθορίζει τὸ ὄπουργεῖο Ἐμπορίου ποὺ πάντα ἡ κεραία του εἶναι στραμμένη ὅχι πρὸς τοὺς παραγωγούς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ποὺ ἀλλωστε φέρει τὸ σημεῖο τους καὶ μὲ τὸ ἐκβιαστικὸ ὅπλο τῶν εἰσαγωγῶν δέχεται σκληρὰ χτυπήματα καὶ δόηγειται στὸν μαρασμό. Πάντα γιατὸ φυσικὰ οἱ κτηνοτρόφοι μιὰς δουλεύουν μὲ παθητικό καὶ εἶναι χρεωμένοι στὸ ἐμποριμεισικὸ κεφάλαιο, πίσω ἀπὸ τὸ ὄποιο δρίσκεται ἡ Ε.Τ.Ε. καὶ οἱ ἄλλες ἐμπορικές Τράπεζες, στοὺς τοκογλύφους καὶ στὴν Α.Τ.Ε. Αὐτὴ δημιὰς ἡ ἀντιπαραγωγικὴ καὶ ἀντεθικὴ πολιτικὴ εἴχε κι ἔχει σὰ συγέπεια τὴν μεγάλη πτώση τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς κι δόηγησε στὰ γνωστὰ σκάνδαλα τῶν μεγάλων εἰσαγωγῶν τῶν δρώμικων καὶ καπελωμένων κρεάτων. Η δικαιολογία γιὰ συγκράτηση τοῦ τιμαρίθμου δὲν εύσταθει. γιατὶ ἡ ἀνοδος εἶναι σημαντική. Ἐξ ἀλλου τὸ καπέλο στὴν ἀγορὰ πάει κι ἔρχεται. Ἐνῶ οἱ μεγαλέμποροι καὶ μεγαλεισαγωγεῖς συχνὰ μὲ τὸ στὸν δημιουργοῦν τεχνητὴ ἔλειψη καὶ καθορίζουν ὅπως αὐτοὶ θέλουν τὶς τιμές. "Γιτερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ γίνεται σαφές πόσο δικαιολογημένα εἶναι τὰ αἰτήματα τῶν παραγωγῶν.

α) Νὰ ἀρθοῦν οἱ ἀγορανομικὲς διατιμήσεις καὶ νὰ ὀριστοῦν τιμὲς ποὺ γὰ κάνουν δυνατὴ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας. "Αν ἡ κυβέρνηση συμπιέσει τὰ ὑπέρογκα κέρδη τῶν μεσαζόντων θὰ μποροῦσε γὰ ἔξασφαλισθοῦν τιμὲς ποὺ γὰ καλύπτουν τὸ κόστος παραγωγῆς.

β) Νὰ μονοπωληθεῖ τὸ εἰσαγωγικὸ ἐμπόριο κρεάτων ἀπὸ δργανοσμό, ὅπου θὰ συνεργάζονται ὁμίτιμα τὸ κράτος καὶ οἱ δργανώσεις τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῶν καταναλωτῶν.

γ) Οἱ ζωοτροφές γ' ἀναληφθοῦν ἀπὸ κρατικὴ ἐπιχείρηση γιὰ γὰ χορηγοῦνται ὅσο τὸ δυνατὸ φτηγότερο στὸν κτηνοτρόφο ἡ τέλος πάγτων γὰ ἐλέγχονται αὐτοτρόπατα οἱ διοικηγανίες ζωοτροφῶν πρὸς τὶς τιμὲς ποὺ καθορίζουν. Εἶναι γντροπὴ γὰ πληρώνει ὁ κτηνοτρόφος τὸ ὄποιοιὸν τῶν τεύτλων (πούλπα) 4 δρχ. τὸ κιλὸ τὴ στιγμὴ ποὺ πουλᾶται κατὰ μέσο ὅρο 1 δρχ. περίπου τὸ κιλὸ τὰ τεῦτλα.

Γεγοόδες εἶναι πάντως, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀνάπτυξης τῆς κτηνοτροφίας στὸ νομὸ δὲν μελετήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀριθδίους καὶ ἔτοι γὰ μὴ παίρνονται σωστὰ μέτρα. "Ἐτοι ὑπάρχουν πλήθος ἀπὸ καυτὰ προδλήματα ποὺ ζητοῦν μὲν λύση, ἀλλὰ δὲν τοὺς δίνεται προσσοχή. Στοὺς περισσότερους διοικητούς δὲν ὑπάρχουν οὕτε τὰ στοιχειώδη ἔργα υποδομῆς, ὅπως π.χ. δρόμοι, ποτίστρες, ὑδατοδεξαμενές κ.ἄ. Δὲν διατίθεται γιὰ συμφέρον γιὰ τὴν διελτίωση τῆς κατάστασης τῶν διοικητούς. Στὶς δρειγές περιοχές ἡ ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτρο-

φίας πρέπει γὰ συγδυάζεται μὲ τὴ φυτικὴ παραγωγὴ καὶ τὴν αὐτοφυὴ διάστησή τους. Κατὰ τὸ διασόλιόργο Α. Η κανέκη «Ἡ κτηνοτροφία ἔχει γιὰ τὴν δρειγή σίκογοιά ζωτικὴ σημασία. Εἶναι τὸ μοναδικὸ μέσο γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ μεγαλύτερους μέρους τοῦ δρειγοῦ χώρου. Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος διελτίωσεως καὶ ἀναδιαρθρώσεως μπορεῖ γὰ σημειεύνη κατὰ μέσο ὅρο παραγωγὴ διοικητικῆς ὅλης γ' ἀνέδει ἀπὸ τὰ σημειευτὰ λιγώτερα τῶν 100 κιλῶν κατὰ στρέμματα 300 τουλάχιστον καὶ ἔτοι γὰ τριπλασιασθεῖ τὸ ἀκαθάριστο εἰσόδημα...». Η ἀντικείμενη δὲν γενίται ἀνάπτυξη ἰδιαίτερα τῆς αἰγαποβατοτροφίας καὶ τῆς διοτροφίας σίκογενειακῆς λιορθῆς χωρὶς γὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ πηγὲς τῶν κτηνοτροφῶν, ποὺ μπορεῖ γὰ ἔξασφαλισθοῦν ἀπὸ τὶς δρειγές μιὰς περιοχές. Η παραπέρα θὰ μποροῦσαν γὰ γίνουν στέγαστρα, ἔτοι ποὺ τὰ ζῶα γὰ παραμένουν καὶ διλέκτηρο τὸ χειμώνα στοὺς διοικητούς χωρὶς γὰ κατεβαίνουν καθόλου στὰ χωριά. Γιὰ τὸ διάστημα ποὺ πέφτει χιόνι καὶ δὲν ὑπάρχουν δυνατότητες γιὰ διοικητή, τότε θὰ χρησιμοποιοῦνται οἱ ἐναποθηκευτικὲς γιατὶ διοικητή, τὸ ΣΕΡΓΑΛ ή Σούτα. Εἶναι ζῶα ἀντοχῆς, εἰδικὰ γιὰ δρειγές περιοχές καὶ μεγάλη ἀπόδοση.

Η παρὰ τὸ ὅτι δ. Ν. Σερρῶν εἶναι δικαιώματος τροφοδότης μισχαρίσου κρεάτος τῆς Αθήνας καὶ τῆς Θεσσαλογίκης, δὲν ὑπάρχει ἔνα σύγχρονο σφαγεῖο στὸ νομό. Γιὰ παράδειγμα τὰ δημιοτικὰ σφαγεῖα τῆς πόλης εἶναι ἀπὸ τὴν περιοχὴ μιὰς ιδιαίτερα μπορεῖ γὰ ἐπικρατήσει γ' ἐκτροφὴ μιᾶς εἰδικῆς ράτσας ἐλεύθερης διοικῆς ἀπὸ τὴν Αιγαίην, τὴ Σούτα. Εἶναι ζῶα ἀντοχῆς, εἰδικὰ γιὰ δρειγές περιοχές καὶ μεγάλη ἀπόδοση.

"Ο τοιεύας τῆς δυναστεψίας ποὺ γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του διατίθεται στὰ γίραν τοῦ διοικητού, διατίθεται στὰ γέρια τοῦ διοικητού καὶ παρουσιάζει σοδαρή καθυστέρηση.

Σὲ στεγὴ σχέση μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας δρίσκεται γ' ἀξιοποίηση τῶν γαλακτοκοινῶν προϊόντων. "Αγ ἔξαιρεθεὶ τὸ συνεταιριστικὸ τυροκομεῖο τῆς δρειγητῆς, δὲν ὑπάρχει κανένα ἀλλο συνεταιριστικὸ τυροκομεῖο στὸ νομό. Αὐτὰ ποὺ ὑπάρχουν εἶναι ίδιωτικὰ καὶ διλέκτηρο τὸ σύγχρονα. Τὸ σύγνοιο τοῦ γάλακτος συγκεντρώνεται ἀπὸ τὸ ΣΕΡΓΑΛ καὶ τὶς ἀλλες ίδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, ὅπως η ΔΕΛΤΑ κλπ. Πάντως μὲ έναση τὴν συνεταιριστικὴ λιορθὴ διοικητής αὐτὸς θὰ μποροῦσε γ' ἀναπτυχθεῖ σὲ μεγάλο διαθητὸ ἀπὸ τὸν ζῶαν.

Δὲν διατίθεται σταθμοὶ τῆς κτηνοτροφίας στὸ νομό μιὰς παραγενετικῆς στοιχειώδης καὶ δρειγές περιοχῆς ἐπανδρωμένοι μὲ ἀνάλογο προσωπικό γιὰ τὴν παραγωγὴ τῶν αἰγαπητῶν περιοχῶν σὲ περιπτώσεις ἀσθενειῶν τῶν ζῶων.

Συμπέρασμα, γ' κτηνοτροφία στὸ νομό μιὰς παραγενετικῆς στοιχειώδης καὶ δρειγές περιοχῆς στὸ νομό μιὰς παραγενετικῆς στοιχειώδης πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης, ἐνῷ θὰ μποροῦσε γ' ἀναπτυχθεῖ σὲ μεγάλο διαθητὸ, γ' ἀνεύσασε τὸ εἰσόδημα τῶν κτηνοτροφῶν καὶ γὰ συμφέροντα στὴν διοικητική στοιχειώδης περιοχή.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Μὲ δάσεις τοὺς σκοπούς τοῦ συλλόγου, δηλαδ: τὸ δέσμῳ τῶν φοιτητῶν μὲ τὰ τοπικά προσδιλήματα, καὶ τὴν προώθηση τῆς λύσης τῶν προσδιλημάτων τοῦ ἐπαρχιακοῦ φοιτητή, ἔγιναν μιὰ σειρά ἐκδηλώσεις καὶ δραστηριότητες ἀπὸ τὸν σύλλογό μας. Χαρακτηριστικὸν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἦταν ὅτι, ἔκεινες στὶς δόποις ἡγεμονίας τὴν συνεργασία καὶ δογματικῶν φορέων, εἰχαν μεγάλη ἐπιτυχία (π.χ. 25η Μάρτη). Χρονικά οἱ σημαντικότερες δραστηριότητες ἦταν:

— Διοργάνωση φοιτητικοῦ χοροῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Λ'Απόκρεων.

— Έκδήλωση γιὰ τὴν Γυναίκα μὲ θέμα «8 Μάρτη - Η Εγκαίσμα μέρα Γυναικας», μὲ δημιλητὴ τὴν ακαθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Φατούρου.

— Έκδήλωση γιὰ τὶς 25 Μάρτη, μὲ χορευτικά καὶ μουσικά συγχροτήματα τοῦ συλλόγου «Πουτίων», «Λύκειου Έλληνίδων» καὶ «Μ.Γ.Σ. ΟΡΦΕΑ». Όμιλητὴ δὲ κ. Γ. Καφταντζῆς.

— Άρχες Απριλίη, ἔγινε προσπάθεια, σὲ συγεργασία μὲ τὸν ΕΣΟ καὶ τὸν ΟΡΦΕΑ, γὰρ ἀρχίσει λιόντη προσδοκή ταινιῶν ποιότητας, ἀρχίζοντας μὲ ἐλληνικὸν κινηγματογράφο, ἀλλά ἀγαθλήθηκε ἡ προσπάθεια αὐτῇ, λόγῳ ἀντικειμενικῶν δυσκολιῶν.

— Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα ὁ σύλλογος διοργάνωσε μὲ ἐπιτυχία τριημερή ἐκδρομὴ στὴ Βουλγαρία. Τὸ θεσμὸν τῆς ἐκδρομῆς θέλουμε γὰρ καθιερώσουμε κάθε χρόνο.

— Άρχες Μάη κυκλοφόρησε τὸ περιοδικό τοῦ συλλόγου μας «Παρουσία».

(Απ' τὴν ἐκδρομὴ στὴ Βουλγαρία)
Συγάντηση μὲ Βουλγαρους έργαζομένους

— Τὴ δεύτερη δδομιάδα τοῦ Πάσχα, συγκλήθηκε τακτικὴ συγένευση τοῦ συλλόγου μὲ θέμα: «Ἀπολογιστὸς τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὸ ἔξαμηνο», καὶ «ἐκλογὴς γιὰ τὶς Διοικούσες ἐπιτροπές». Ή συγένευση ἀναδλήθηκε ἐπειδὴ δὲν ὑπήρχε ἀπαρτία μελῶν.

— Τέλη τοῦ Μάη, ἔγινε ἐκδήλωση μὲ θέμα «κατάσταση στὰ παγεπιστήμια», μὲ δημιλητὲς τὸν Πρόεδρο τοῦ Κ.Σ. τῆς Φ.Ε.Α.Π.Θ. καὶ μέλος τοῦ Κ.Σ. τῆς Ε.Φ.Ε.Ε..

— Τὸν Ιούνη ἀναδλήθηκε ἡ ἐκδοση τῆς «Παρουσίας» ἐξ αἰτίας τοῦ σεισμοῦ στὴ Θεσσαλονίκη.

— Μετὰ τὸν σεισμὸν τῆς 20ης Ιούνη, ὁ σύλλογος μας ἔκανε κάθε προσπάθεια νὰ δογμάτῃ καὶ ὄλικά τοὺς σεισμοπαθεῖς.

“Ετοι, ζητήσαμε δογματικὰ τῆς Νοικαρχίας, γιὰ δημιουργία ἀπέφυγε συστηματικὰ νὰ δεχθεῖ τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διοργανώσουμε ποδοσφαιρικὸν αγώνα μὲ τὸν «Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκό», τὰ ἔσοδα τοῦ δοπίου, περίπου 16.000 δρ., δόθηκαν στοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Νιγρίτας.

‘Ακόμη τὸ Δ.Σ. ἔδγαλε ψήφισμα συμπαράστασης πρὸς τὸν σεισμοπαθεῖς, στὸ δῆμο ἀντέδρασαν λυσαρίένα, παράγοντες καὶ τύπος τῆς πόλης μας.

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν Σελίδα 7
χρηματήσης τοῦ ΟΗΕ ‘Αγὰ Χάν στὴ Θεσσαλονίκη τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 1977 δήλωσε δὲ τὴ μὴ ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλευθέρου καὶ χωρὶς δρους ἐπαναπατρισμοῦ ἀποτελεῖ παραδίστη τὸν ίδιον τῶν καταστατικῶν τοῦ ΟΗΕ).

Εἶναι μεγάλες οἱ εὐθύνες τῆς Ελληνικῆς κυβέρνησης καὶ εἴναι καιρός νὰ δοθεῖται ριζικὴ λύση στὸ θέμα. Ἐπίσης πρέπει νὰ ρυθμιστοῦν πολλὰ θέματα ποὺ

ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν πολιτικῶν προσφύγων.

Οἱ λύσεις προτίνοντοι καὶ πρωθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸν πρόστιμον καὶ τὰ σωματεῖα τοὺς εἶναι:

— ‘Αμεσος καὶ χωρὶς δρους ἐπαναπατρισμός.

— ‘Αναγνώριση τῆς Εθνικῆς ἀντίστασις.

— ‘Απόδοση ιθαγενείας.

— Αηδιαρχικὴ καὶ δημοτολογικὴ ἀποκατάσταση.

— Κρατικὸ διορθημα δημοιο μὲ τὶς διληξ κατηγορίες προσφύγων.

— Ρύθμιση ιατροφαρμακευτικῆς περιθωλήψης.

— Ρύθμιση δσο ἀφορᾶ τὸ θέμα τῶν δημευμένων περιουσιῶν.

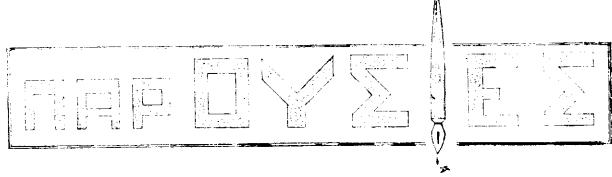
— Στρατολογικὴ ἀποκατάσταση.

— Ρύθμιση συντάξεων.

— Ρύθμιση τοῦ θέματος τῆς στέγασης.

— Εξασφάλιση δουλειας.

— Αναγνώριση τίτλων σπουδῶν.

«Καὶ τὸ τυφλὸ τὸ μάτι δημιουργεῖ τὰ ἄσθεα σχήματα ἀνάμοσα στὶς φιλοτισθεῖσε πύλες Καὶ ὅσμη ἀναγεώνει τὴν ἀρμυρὴ γέύση τῆς ἀμμουδερῆς γῆς ἵδου ὁ καιρὸς ἐντάσεως ἀνάμεσα θάνατο καὶ γέννα».

(Τ. "ΕΛΛΗΝΩΝ, Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ").

Η ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΝΑΚΟΛΟΥΘΑ.

Τὸ γεγονός ἔτι τὸ βιβλίο ἀποτελεῖ ἐμπόρευμα εἶναι καὶ φαίνεται ἀπὸ τὸ τρόπο παρουσίασης του, ΠΡΕΠΕΙ νὰ ἀκολουθεῖ ἔνα ὅρισμένο σχῆμα, μιὰ ποιότητα χαρτιοῦ, ἡ σελίδα νὰ ἔχει τὸ περιθώριὸ τῆς λευκὸ, 9-11 σελίδες στὴν ἀρχὴ μὲ τίτλους καὶ ἄλλα κόλπα, μὲ κεφαλαία καὶ ὑποκεφαλαία μὲ γυαλιστερὸ καὶ χουτρὸ δίχρωμο ἢ πολύχρωμο ἐξώφυλο μὲ αὐτὸ.

Κι' ὅλα αὐτὰ γιὰ γὰ μπορεῖ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ τὴν ὑψηλὴ τιμὴ του.

"Αγ θέλετε γὰ γίνετε κακὸς μὲ ἔναν ἐκδότη, μιλῆστε του γιὰ βιβλία τσέπης, ἀλλὰ μέ κουλτουριάρικο περιεχόμενο. Καταλαβαίνεις ὅτι ἔχετε ιιωριστεῖ τὴν «κοιτίνα» του, δηλαδὴ ὅτι σᾶς πουλάει κατεργασμένο χαρτὶ πού μερικές φορές συμπίπτει γὰ ἔχεις καὶ ἐγδιαφέρον κείμενο.

(Άπο τὴν ἔρευνα του Λ. Χρηστάκη γιὰ τὶς ἐκδόσεις στὸ περιοδικὸ "Ιδεοδρόμιο", τεῦχος 8).

Παράδειγμα :

α) "Εργα Μεν. Λουντέιη.: Στὴν διάρκεια τῆς χούντας ἀρχισαν γὰ ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις ΔΩΡΙΚΟΣ. Μετὰ τὴν μεταπολίτευση, χάθηκαν αὐτές οἱ ἐκδόσεις καὶ ἀνατυπώθηκαν σὲ καλὸ χαρτὶ καὶ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΔΕΜΕΝΕΣ (καὶ χρυσοτυπία).

Γιὰ νὰ τὰ ἀποκτήσεις χρειάζονται πάνω ἀπὸ 5.000 δρχ. 6) "Εργα Γ. Σουρῆ.: στοιχίζουν ἀπὸ 2.700 δρχ.

γ) "Εργα Γ. Ρίτσου.: ἐκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ, στοιχίζουν, 4.850 δρχ.

δ) "Εργα Ο. Ελύτη: π.χ. ἔνα βιβλίο του (ἐκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ) μὲ κόστος παραγωγῆς 32-35 δρχ. πουλάεται ἀπὸ τὸ ἐκδοτικὸ οίκο στὸν ὑπεργολάρχο Χ. Μπούρα 55-60 δρχ. αὐτὸς τὰ μεταπούλα στὸν βιβλιοπωλεὺς 85-90 δρχ. καὶ ὁ καταγαλωτὴς τὸ ἀγοράζει 120-140 δρχ.

ε) "Εργα Βάργαλη, Τσίρκα: ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ ὑπερβολικὰ ἀκριβὰ δπως καὶ του Γ. Ρίτσου.

σ) Μιὰ περίπτωση γιὰ ἔργα του Νίκου Καθβαδία.

Ηρίν τὴν χούντα οἱ ἐκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑΣ τύπωσαν σ' ἔνα βιβλίο τὰ ἔργα του ΜΑΡΑΜΠΟΥ καὶ ΠΟΥΖΙ μὲ 30 δρχ.

Μέσα στὴ χούντα ἔγινε 60 δρχ. Σὲ ἀνατύπωση πού ἔγινε λίγο μετά τὸν θηγατό του πῆγε στὶς 100 δρχ. μετὰ 120 δρχ. (Ἡ ἀγατύπωση κοστίζει 40-45% λιγώτερο).

Τώρα οἱ ἐκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ ξανατύπωσαν χωριστὰ τὸ ΜΑΡΑΜΠΟΥ καὶ χωριστὰ τὸ ΠΟΥΖΙ στὴν τιμὴ 120 δρχ. τὸ καθένα.

"Εσ: ἔνα βιβλίο (ΜΑΡΑΜΠΟΥ-ΠΟΥΖΙ) ξεκίνησε ἀπὸ 30 δρχ. καὶ έφτασε 240 δρχ.

ζ) "Ενα βιβλίο ΠΕΓΚΟΥΙΝ (σὲ ἀγγλικά φυσικά) μὲ τρεῖς "Ελληνες ποιητὲς (Ελύτης-Γκάτσος-Σεφέρης) στοιχίζει 46 δρχ., ἐνῷ στὴν Ελλάδα μόνο μὰ συλλογὴ του Ελύτη κοστίζει 160 δρχ.

2° «Οσοι ισχυρίζονται ὅτι τὸ βιβλίο στὴν Ελλάδα εἶναι ἀκριβὸ, εἶναι ἀγεύθυνοι, διότι συγχρίγουν τὶς τιμὲς

του μὲ τὶς τιμὲς ἀνάλογων διβλίων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀγνοῶντας δι: ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε διβλίου εἶναι συγάρτηση τοῦ κόστους του, πού καὶ αὐτὸς εἶναι συγάρτηση τοῦ τιμῶν ἐκτυπώσεως (ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΚΔΟΤΩΝ-ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΩΝ).

3. «Προχθὲς περγοῦσα ἔξω ἀπὸ ἔνα διβλιοπωλεῖο καὶ πῆγα ν' ἀφήσω ἔνα ἀγάπτευπο τῆς «Κασάνδρα» (σ.σ πρόκειται γιὰ τὸ διβλίο τῆς ίδιας, «Η Κασάνδρα στὴ Νέα Δημοκρατία») ἡ κοπέλα πού καθέται πίσω ἀπὸ τὸ γραφεῖο μοῦ λέει: Τί εἶναι: αὐτὸς; Βιβλίο λέων. Ποιὸς τὸ γραφεῖο λέει: ἐγὼ, λέων. Χι., λέει, ἔξερτε ἔδωκε κάνουμε μιὰ σχετικὴ λογοκρισία, ἀφήστε το καὶ θὰ τὸ δοῦμε.

Τρελαίνομα, παίρων ἔνα σκηνικό φορού καὶ φάγω τάχα μέσ' τὴν τσάντα μου γὰ δρῶ τὸ ...καρέ μου.

Εἴπατε γιὰ λογοκρισία, τῆς λέων κατευθυνομικὰ καὶ τονίζω τὶς λέξεις μία-μία, γιὰ δῶστε μου τὰ στοιχεῖα θὰ σᾶς κάνω καὶ ἐγώ φάκελο...

"Οταν γράφω ἔνα διβλίο διασκεδάζω τὸν ἑαυτό μου, τὸν κάνω νὰ λυπᾶται, γὰ γελάει, νὰ ὅργιζεται, εἶναι σὰ γὰ πηγαίνω σιγεμά. Περγάμω δηγλαδή, ώραια, τὸ ίδιο καὶ μὲ τὴ μουσικὴ μου. "Οπως διλέπεις δὲ θράζω λεφτὰ ἀλλὰ ἔχω λύσει τὸ πρδόλημα τῆς ψυχαγωγίας μου... Γιὰ τὴν δρά κατασκευάζω καὶ πουλάω τὰ ίδια τὰ προ-όγτα μου, ἔξω ἀπὸ κάθε κύκλωμα, χωρὶς προβολές, πωλητὲς καὶ διευθυντὲς πωλήσεων, πού αὐτὸς οἱ παλιοὶ μου φίλοι: θὰ τὸ θεωροῦσαν ἀγαχξιοπρεπές."

(Αρχίγιανη, τῆς "Ελλήνες Κώνση") περιοδικό "Ιδεοδρόμιο", τεῦχος 8.

4. Ρώτησε ὁ δάσκαλος σὲ δημοτικὸ σχολεῖο τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ἀρχὴ του κ. Νάστου ἐκδότη τῆς ἐγκυκλοπαιδίας τῆς γυναικας, τὶ εἶναι: καὶ διβλίο καὶ αὐτὴ μὲ τὴν πανδικὴ ἀφέλεια πού διακρίνει τὰ παιδιά ἀπάντησε: τὸ καλὸ διβλίο εἶναι συνεργείο μὲ ἔνα φολικὸ θάγκεν μὲ κοπέλες πού γυργάνε στὰ σπίτια καὶ τὸ πουλᾶν. Μιχάλης Σωτηρίου.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

Η Ε.Φ.Σ. του νομού μιας στήν προσπάθειά της για πρωιθήσει μέσω του περιοδικού της την λογοτεχνική έφεση πολλών γένων (συγγραφική ή ποιητική) αφιερώγει την σελίδα αυτή στήν παρουσίαση έργων Σερραίων λογοτεχνών. Στή λογοτεχνική σελίδα αυτού του περιοδικού δημιουργούται τρία ποιήματα του Κώστα Ρήτη από την Ήράκλεια Σερρών - φυτιγή.

Ο ΙΣΚΙΟΣ

Τι θέλεις ζεινε και τούς τοίχους γλύφεις κάθε βράδυ;
Ποιός είναι τὸ αἴγια σου, ποιά ἡ φωνή σου, ποιό τὸ
(τραγούδι σου.

Ποιός είναι πιά και τὶς ψυχὲς ἀναστατώνεις.

Νὰ ἄκου, ἄκουτες πᾶς κλαῖνε.

Στάσου στὸ φῶς γιὰ νὰ σὲ δῶ.

Ἐτοι ἐκεῖ... στὸ φῶς... ναί...

Τώρα θαρρῶ πῶς σὲ κυττῶ.

Μά... είναι ὁ Βασίλης, ὁ Φιλάρετος, ὁ Μπάμπης
καὶ σεῖς ἀδέρφια μου νεκροὶ πῶς εἶστε γόητες.

Βλέπω καὶ ἀλλον, κι ἀλλους πίσω σας,

ὅλοι γγινοτοί, ὀλόκληρος λαός.

Κατάλαβα τὸ αἴγια είναι σὰν τὸ δικό μου.

Ἄλικοδάφετε τοὺς τοίχους μὲ δαῦτο κάθε βράδυ,
γὰ γάχει ὅπλο του τὴν λιέρα ὁ λαός,
νὰ είναι θάνατος στὸ δεῖλι στοὺς ἀφέντες.

Ἡ φωνή σας λέει ἀλήθεια.

Τὰ τραγούδια γιὰ τὸν θάνατο, γιὰ τὴν λευτεριά.

Κυτάχτε τὸν θυμῷ μιας πόσσα διέρρηγε τὸ δάκρυα.

Μὰ γιατὶ ἀπὸ τὸ φῶς, φεύγετε τόσο γρήγορα;

Σταθῆτε νὰ σᾶς δοῦνε κι ἀλλοι, νὰ σᾶς θαυμιάσουνε.

Κάνετε πιὸ παχὺ τὸν ζεινο σας καὶ ν' ἀγκαλιάσει κι
(ἄλλους).

Δὲν εἶστε δὰ ἐγκληματίες!...

Πῶς; εἶστε χειρότεροι κι ἀπὸ αὐτούς;

ἔτοι σᾶς λένε, ἔτοι σᾶς φέρονται;

Μὰ σεῖς δὲν κλέθετε, μήτε σκοτώνετε.

Μὰ ναί. — Πῶς τὸ λησμόνησα δίκιο ἔχετε,
κάτι πολὺ χειρότερο γιὰ τὸν ἀφέντη κάνετε,
τὸν Φασιστικό σκοτώνετε.

Η ΛΡΡΩΣΤΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥ

— Δηλητηρίαση ἀπὸ φόδο —

Ἄγγελο δάλαγε οἱ «γιατροί»
ἐπειγον μιγνιαν νὰ δώσουν τοῦ Γιαννοῦ,
πῶς τὸ πολύ σὲ μιὰ δδοιαδά
θάνατος θὲ νὰ τὸν δρεῖ.
Σήμερα ητανε Δευτέρα ἡ λευκή,
(σὰν τὴ «ιεράλη» ἢ τὴν «καθαρή» ποὺ λέγε)
μεσάνυχτα λοιπὸν τῆς Κυριακῆς θὰ ἀποθάνει,
καῦτὸ τοῦ τόπου οἱ «γιατροί» ποὺ εἰδαν τὴν ὑγειὰ του.
Δευτέρα καὶ τὴν Τρίτη τὴν γρουσούζα,
ἰδρώτας κρύος τὸν καθάριζε.

Τὶς Πέμπτες καὶ τὶς Τετάρτες (τὶς μέρες),
χωρὶς κανένα λόγο ἔκλαιγε.
Δικαιολογία οἱ περισσότεροι τοῦ δώσανε
μὲ αἵτια τὴν προσμονή τὴν θλιβερή.
Ἀποκαμιμένος τὴν Παρασκευή
τοῦ πέρασε ιδέα γιὰ ν' αὐτοκτονήσει.

Δὲν ἔντεχε τὴν Κυριακὴ τὸν θάνατο γιὰ ν' ἀντικρύσει.

Τὸ Σάββατο γὰ αὐτοχειρίσει ἀποφάσισε,

μὲ δηλητήριο ἢ μὲ ἔνα ὅπλο,

μὰ τὸ κουράγιο γιὰ τὴν κίνηση δὲν εἶχε.

Τὴν Κυριακή, πρὶν τὰ μεσάνυχτα,

προτοῦ ὁ χάροντας τὸν δρεῖ,

τὸν ἔκατὸ του ἀφγρει μέσο στὸν γκρεμό

νὰ πέσει, ἔτοι φτηγά καὶ εὔκολα,

χωρὶς καθόλου γὰ μποφέρει.

Δὲν ἔντεξε τὸν χάροντα γὰ δεῖ

μὰ οὕτε καὶ στὴν προσιτιονή του ἔντεξε.

Κι ὁ ἄλιορος,

ἔτοι φτηγά ν' ἀφτοχτονήσει διάστηκε,

κι ἵσως ποτὲ του νὰ μὴν πέθαιγε,

ὅτι μέσα στὴ δδοιαδά ποὺ περίμενε,

ἀπὸ τὸ νὰ κάθεται μεσο στὸ καδούκι του, ἀγωνιζότανε

τὸ φάριακο γιὰ γάδρει,

θογύθωντας ἔτοι καὶ τὸν ἀλλους.

Τὸ πιὸ πιθαγὸ είναι, γάταν καλά

καὶ φέιατα οἱ γιατροί, νὰ τούπαν

γιὰ νὰ τοῦ δώσουνε τοῦ φόδου τὸ φαρμάκη

κι ἔτοι δολικά γιὰ νὰ πεθάγει.

Μὰ κι οὕτε γιὰ νὰ μάθει ἔτρεξε,

παραλυμένος ἀπὸ τὸν φόδο,

ἀν φέιατα ἢ ἀλήθεια τούπαν οἱ «γιατροί».

Περίμενε μόνο κι ἔλοιπηγε.

«ΠΩΣ ΕΖΗΣΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ»

Ἐνα τριαντάφυλλο, ἔνα κόκκινο τριαντάφυλλο,
τὸ πῆρε τὸ παιδί

τὸ ἔπαιξε, τὸ χάλασε.

Ἐνα μικρὸ κόκκινο τριαντάφυλλο,

τὸ πῆρε ὁ ἔπιπορας,

τὸ κανε ἔρωια, τὸ χάλασε.

Ἐνα μιπούιπούκι, κόκκινο τριαντάφυλλο,

τόκοψε τὸ ἀγόρι

γιὰ νὰ τὸ δώσει στὴν καλή του.

Ἄγαπήθηκαν πιότερο. Υστερα χάλασε.

Ἐνα τριαντάφυλλο, ἔνα κόκκινο τριαντάφυλλο,

τὸ πῆρε ὁ ποιητής,

τόκανε τραγούδι καὶ... ἔζησε.

Μιά σελίδα διδιλοπαρουσίασης είναι άπαραίτητη σε κάθε τεύχος τής «ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ». Γιά γά είναι ούσια στική ή προσφορά στούς άναγνώστες ή πρέπει (διό συνεχίστη ή σελίδα αύτη) γάλι έτοιμαζεται από ανθρώπους που άγαπουν το διδιλίο, που σέβονται τους άναγνώστες, που δέν θα έγουν σάν αύτοσκοπό τών ίδιων ή τής παράταξής τους αύτη την διδιλίο - ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

Στήγη σημειεριγή σελίδα παρουσιάζονται τὰ διδιλία:

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ τής "Ιμιογκεν Ζέγκερ".
"Εκδ. Μπουκουριάνη 1977.

Μέσα στίς 395 σελίδες αύτοῦ τοῦ διδιλίου, άνετα μπορεῖ νά κινηθῇ τόσο διάπλος άναγνώστης όσο καὶ αύτός που δέχεται περισσότερες ή δέξεις κευτιένες γνώσεις κοινωνιολογίας. Μαθαίνουμε τήγη ιστορική έξέλιξη τής κοινωνιολογίας καθώς καὶ τίς ιερόδους τῶν κοινωνιολογικῶν έρευνῶν καὶ τήγη πρακτική τής κοινωνιολογίας.

Τὰ καφάλαια στὰ δύοια διαχρίνεται ή ψήλη τοῦ διδιλίου είναι:

α) Κοινωνιολόγοι καὶ κοινωνιολογία.
β) Έρωτήρια ποὺ ἐπανέργονται.
γ) Ή κλασική περίοδος τής κοινωνιολογίας.

δ) Σύγνοιοι μάθημα πάνω στήγη κοινωνιολογική θεωρία.

ε) Κοινωνιολογικές μεθόδους.
ζ) Εφαρμοσμένη κοινωνιολογία.

η) Ειδικά άγνωστα καὶ σχετική μελέτη.

η) Κοινωνιολογία καὶ κοινωνία.

Τὸ διάδασται αύτοῦ τοῦ διδιλίου είναι άπαραίτητο γιὰ γάλι έτοιμαζεται από τὸν άτομικὸν πολιτικὸν, γιὰ γάλι άρχίσουμε γάλι καταγοοῦμε τίς κοινωνικές έκδηλωσεις διαφόρων έποχῶν, διαφόρων έποχῶν.

Μ' ΑΝΟΙΧΤΑ ΧΑΡΤΙΑ τοῦ Λουΐ Άραχκόν.

"Εκδ. Θειμέλιο, 1965.

Τὸ διδιλίο αύτὸν περιλαμβάνει σκέψεις, ζηρθρα, διαιλίες τοῦ Λουΐ Άραχκόν.

Στήγη είσαγωγή δι συγγραφέας γράφει: Διάλεξα, ἀπ' τὰ νεανικά μου χρόνια τὸ παιχνίδι τής πένας. Τὸ ἔπαιξα μ' ἔνα σωρὸ τρόπους, ξηραθα σιγά - σιγά νά χάνω. Είχα καλὰ γχατιά ποὺ πάντα ξεχαγαν.

Οἱ τίτλοι μερικῶν κεφαλαίων είναι: α) Μιά δέχως τέλος άγοιξη. β) Μυστικά τής κατασκευῆς. γ) Δό

Παρουσίαση Βιβλίων

ΟΙ ΑΡΧΑΙΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ.
τοῦ Α. CROISET. Αθήναι 1967.
"Εκδ. ΦΕΞΗ.

Τὸ διδιλίο αύτὸν είναι μιὰ προσέγγιση στὶς ἀρχαῖες δημοκρατίες τῶν Αθηνῶν, τῆς Ρώμης καὶ τῆς Καρχηδόνας μέσα απὸ κριτήρια οἰκονομικά, ψυχολογικά πολιτικά. Εἰδικά ἐν διαιφέρει δι πρώτος τόμος δι παράτησις. Η ἀναπαράσταση τῆς περιόδου ἐκεί γηγε είναι ἀρκετά ἐπιτυχημένη, διαφωτίζει πολλὰ κενὰ τῆς ἀρχαίας ιστορίας ποὺ ἔχουμε διαδικτή.

ΚΟΜΠΟΙ, τοῦ Ρόναλτ Λαίγγκ.
"Εκδ. ΑΚΜΩΝ 1977.

Τὸ πρωτότυπο αύτὸν διδιλίο τοῦ ψυχιάτρου τῆς Υπαρξιστικῆς σχολῆς P. Λαίγγκ δίνεται — μέσα απὸ ἀπλές καθηγερινές συγκριτικές καὶ ἀπλούς στίχους — γάλι ἀλλοτρίωση καὶ διοναχισμὸς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας (στήγη δύοια σὶ ἄνθρωποι: ἐνῷ δρίσκονται τόσο πολὺ κοντά μεταξὺ τους, οὐδιαστικά είναι ἀπομονωμένοι). Οἱ ΚΟΜΠΟΙ λειτουργοῦν σὰν δραματικές κραυγὲς γιὰ τὸν ἀλλοτριωμένο ἄνθρωπο. Γιὰ παράδειγμα, διαδάστε.

« Παίζουν ἔνα παιχνίδι. Παίζουν στὶς δέν παίζουν ἔνα παιχνίδι. » Αγ τούς δείξω στὶς καταλαβαίνω στὶς παιδούς, θὰ παραδῷ τοὺς κανόνες καὶ θὰ μὲ τιμωρήσουν.

Ηρέπει γάλι παίξω τὸ παιχνίδι: τους, στὶς δέν καταλαβαίνω στὶς καταλαβαίνω τὸ παιχνίδι τους. »

« Οσο περισσότερα κατέχω, τόσο περισσότερα κάγω,

ὅσο περισσότερα κατέχω, τόσο καλύτερα εἴμαι,

ὅσο περισσότερα κατέχω, τόσο περισσότερο εἴμαι».

Η ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ καὶ ἀλλα διηγήματα τοῦ Φράντε Κάρχα.

"Εκδ. ΓΛΑΥΚΗ 1968.

Οἱ διόρρυθμοις συγγραφέας μὲ τὴ δύσκολη γιὰ τὸν ἀναγνώστη γραφῆ του, πραγματεύεται σ' αὐτὰ τὰ διηγήματά του τήγη ἀλληλοεξόντωση, τῶν ἀνθρώπων, τὰ διαρχαία ἀδιέξοδα καὶ τήγη δυστυχία (διερδολικά διωγμένη ίσωσ) τῆς ἀποιρόνωσης. Στὸ διδιλίο αύτὸν ἐκτὸς απὸ τὴν ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ διάρχουν καὶ τὰ διηγήματα: α) Η Φωληά. β) ὁ νηστευτής. γ) μιὰ κοντούλα γυναίκα. δ) ὁ σχοινοβάτης. ε) Ζοζεφίνα ή τραγουδίστρια.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

δ.σ. = δημοτικό συμβούλιο — κ.σ. = κοινοτικό
Τ.Α. = Τοπική Αύτοδιοίκηση.
Σ.Δ. = Συγκρότημα Δημοτικών
ΟΤΑ = Όργανος Τοπικής Αύτοδιοίκησης
Δ.Κ.Κ. = Δημοτικός Κοινοτικός Κώδικας
ΚΕΔΚΕ = Κοινοπραξία Δήμων, Κοινοτήτων

Του

ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΥΓΔΙΑΛΗ

Φοιτητή Νομικής

Δένει εύπιαστε γιαχριά από τις έπικείμενες έκλογές του Όχτωρη μὲ τὶς ὅποιες θ' ἀναδειχθοῦν τὰ γένα δ. καὶ κ. σ. σ' ὅλη τὴν χώρα. Μ' ἀφορινῇ αὐτὲς τις έκλογες - μιὰ κ' εἶναι σημαντικὸς γεγονός γιὰ τὴ δημιοχρατικὴ ἔξελιξη του τόπου θὰ τογίσουμε τὶς δάσεις καὶ τὶς κατευθυντήριες γραμμές που πρέπει γὰ διέπουν τὴν Τ. Α. σὲ μιὰ δημιοχρατούμενη χώρα. Καθὼς καὶ τὰ πεπραγμένα από τὴν μεριὰ τῆς κυβέρνησης στὰ προγρούμενα 3 χρόνια.

"Ετσι στὸ Σύν) μα ποὺ φήφισε νὶ «Ν. Δ.» ἀγαφέρεται στὸ ἄρθρο 102 παράγρ. 1 «Ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων ἀνήκει στοὺς δργανισμούς Τ. Α., τῶν ὅποιών τὴν πρώτη βαθμίδα ἀποτελοῦν οἱ δῆμοι καὶ οἱ κοινότητες». Δηλαδὴ ὁ θεσιόδες τῆς Τ. Α. εἶναι λαϊκός, δημιοχρατικὸς κι' ἀποτελεῖ τὴν πρωταρχικὴ ἔκφραση λαϊκῆς κυριαρχίας σὰν ἀπόρροια τῆς θειελιώδους συν) κῆς ἀρχῆς του ἄρθρ. 1 παρ. 2, δημοτικέσται τὸ πολιτευματικὰ λιας, πῶς «θειελιο του πολιτεύματος εἶναι νὶ λαϊκὴ κυριαρχία». «Ολες οἱ ἔξουσίες πηγάζουν ἀπὸ τὸ Λαό καὶ ὑπάρχουν ὑπέρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Εθνους, ἀποκύνται δὲ καθ' Ἑγ τρόπον δρίζει τὸ Σύν) μα». "Εκφραση δὲ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς εἶναι δὲ κατὰ τὸ Σύν) μα ("Ἀρθρο 102 παρ. 2). «Οι Τ. Α. ἀπολαύουν διοίκητικῆς αὐτοτελείας».

Στὴν θεωρία του Σ. Δ. τονίζεται ἀπ' ὅλους τοὺς συγγραφεῖς (Α. Σθωλος, Μ. Στασιγόπουλος, Ἀρ. Μάνεους κ.λ.π.) πῶς ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ σημαίνει τὸ νομικὸ πρόσωπο (Δημοι, Κοινότητα) ἔχει ΔΙΟΦΛΑΣΙΣΤΙΚΗ ἀρμοδιότητα καὶ διαχειρίζεται τὶς

ὑποθέσεις του μὲ δικὴ του εὐθύνη ἐκδίδοντας ἀποφάσεις ποὺ ιποροῦν γάγκαι εἴτε δριστικὲς εἴτε ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ. Κι ἐδὴ ἀκριβῶς ἔγκειται καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ Ο.Τ.Α. καὶ διοίκητικῆς ἀποκέντρωσης. Οἱ ἀποφάσεις τῶν Νομιαρχῶν ποὺ ἀσκοῦν δημιόσια διοίκηση εἶναι δριστικὲς καὶ ποτὲ διμετάλγητες κι εἴτε ὑπὸ κεινται σὲ ίεραρχικὸ ἔλεγχο καὶ ιποροῦν γὰ μεταρρυθμίζονται καὶ γ' ἀκυρώνονται ἀπὸ τ' ἄλλα σὲ βαθμὸ ἀνώτερα δργανα. Παραπέρα νὶ παράγ. 5 ἄρθρ. 102 Συν) τοὺς τονίζει «Τὸ κράτος δικεῖ ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν δργανισμῶν Τ. Α., μὴ ἐμποδίζοντας τὴν ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ καὶ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΡΑΣΗ τους». Ἡ ἐλεύθερη δράση καὶ πρωτοδουλία τῶν Ο.Τ.Α. ἐπιβάλλεται στὴν διοίκηση τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων. Ἐξειδίκευση τῆς παραπάνω συν) κῆς διάταξης εἶναι ὁ Δ. Κ. Κ. ποὺ διατυπώνει τὶς ἀρμοδιότητες τῶν Ο.Τ.Α. σὲ πολλὰ ἄρθρα του. Συγκεκριμένα τὸ ἄρθρο 23 χαρακτηρίζει δημιότικὲς ὑποθέσεις: τὴν κατασκευή, συντήρηση καὶ λειτουργία συστημάτων γιὰ τὴν ὑδρευση, τίς ἀποχετεύσεις, καθὼς καὶ διδακτηρίων γιὰ τὴν στοιχειώδη καὶ τὴν τεχνικὴ ἐκπαίδευση. Νὰ κατασκευάζουν δρόμους, πλατείες, γεφύρια, γὰ φροντίζουν γιὰ τὴν καθαριότητα, γὰ δημιουργοῦν πάρκα, παιδικούς κήπους, διάφορα ἔξωραϊστικὰ ἔργα καὶ παραθαλάσσιους χώρους ἀναψυχῆς. Τὸ ἄρθρ. 196 δίνει στοὺς δῆμους καὶ τὶς κοινότητες τὴν ἔξουσία γ' ἀναγείρουν λαϊκὲς κατοικίες καὶ γὰ τὶς ἐκμισθώνουν γὲ γὰ τὶς πουλοῦν σ' ἀστεγούς καὶ ἀπόρους δημιότες. Μὲ τὸ ἄρθρ. 102 τὸ δ. σ. ἀποφασίζει γιὰ τὸν ἐπήγορο προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ δῆμου καὶ τῶν ὑδριανάτων. γιὰ τὴν ἐπιβολὴ φόρων, τελῶν, καὶ δικαιωμάτων, γιὰ τὴν ἐκμισθωση καὶ ἐπικοίνωση τῶν δημιοτικῶν κτημάτων, γιὰ τὴν ὑδρυση ἐπιχειρήσεων του δῆμου. Σύμφωνα τέλος μὲ τὸ ἄρθρ. 111 ὁ δημιαρχὸς εἶναι νὶ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ του δῆμου, δηλαδὴ ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις του δ. σ. καὶ τῆς δ. ε. Μὰ πολλὰ, λοιπόν, σπουδαῖα ἔργα ἔχουν ἔξουσία οἱ δῆμοι καὶ κοινότητες, γ' ἀσχολοῦνται.

Σ' αὐτές τὶς ὑποχρεώσεις ὅμιως τὶ ἔπραξε νὶ Κυβέρνηση; Λατὶ νὰ φροντίσει γὰ ἐξασφαλιστοῦν τὰ παραπάνω, περγάσει μιὰ σειρὰ ἀγτισυν) κά, ἀντιδημοκρατικὰ μετρά ποὺ στοχεύουν στὸν περιορισμὸ τῶν ἀρμοδιοτήτων τους καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τους. "Ολ' αὐτὰ ἔκφραζονται μὲ συστάσεις καὶ ἀπαγορεύσεις του δ. ἐ. σ. καὶ τῶν Νομιαρχῶν γιὰ τὴν δραστηριότητα τῶν ΟΤΑ μ' ἀπορρίφεις ἀποφάσεων καὶ ψηφισμάτων μὲ τὶς ἐνδείξεις δὲ εἶναι ἐκτὸς ἀρμοδιότητάς τους καὶ γὰ περιορίζονται μὲ τὰ «καθαρὰ τοπικὰ προβλήματά» τους ποὺ δὲν εἶναι τελικὰ παρὰ νὶ καθαριότητα, τὰ πιστοποιητικὰ καὶ ἡ ταφὴ τῶν γεκρῶν. Γιὰ γά γίνουμε δὲ

πιὸ συγκεκριμένοι π.χ. στὸ δῆμο τὸ Αθήνας — ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους σχεδὸν — γιὰ τὰ σχολεῖα ἔχει ἀριστούστητα ὁ Ο.Σ.Κ., τὴν ἀποχέτευσην ὁ ΟΑΠ, γιὰ τὰ δρόχινα νερά ὁ ΗΕΑΜΗ, ὁ ἡλεκτρισμὸς στὴ ΔΕΗ, ἡ ὕδρευση στὴν ΕΕΓ, οἱ συγκοινωνίες στὸ ΚΤΕΛ, οἱ λαϊκὲς ἀγορές στὸ ὑπουργεῖο ἐμπορίου κι' ἔτσι τὸ μένουν παρὰ τὰ σκουπίδια μὲ τὰ μητρῶα στὸν ΟΤΑ. Ἡ διοικητικὴ αὐτοτέλεια εἶγαι τέτοια ὥστε μιῆτε ἐνὸς δρόμου τ' ὅνγια δὲν μιποροῦν ν' ἀλλάξουν. "Ἐτοι ὅλες οἱ διατάξεις τοῦ Δ.Κ.Κ. ποὺ ἀπαριθμοῦν τὶς τοπικὲς ὑποθέσεις μένουν κενές λέξεις. Μπαίνει ὅμιλος τὸ ἔρωτηρια γιατὶ νᾶχουν φηφισθεῖ. Πρὶν δοθεῖ ἀπάντησην πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ἀλλο εἶναι ἡ γομικὴ ἔξουσία τῶν δῆμων γιὰ τὴν ἐκτέλεση ὅλων αὐτῶν τῶν ἔργων ποὺ ἀπαριθμεῖ ὁ γόλιος κι' ἀλλο εἶναι ἡ οἰκονομικὴ δυνατότητα γιὰ γὰρ πραγματοποιηθοῦν οἱ νομικὲς κατέτες ἔξουσίες. Λύτρο γίνεται κατανοητὸ δὲν σκεφτοῦμε ὅτι κι' ὁ ἔργατης ἔχει τὴν νομικὴ ἰκανότητα νὰ γίνει διοικήχαος. "Οιως ἡ ἰκανότητα αὐτὴ μένει μόνο στὸ γράμμα τοῦ νόμου καὶ δὲν μιπορεῖ ν' ἀξιοποιηθεῖ ὅσο ἔξυπνος κι' ἂν εἶναι, ἐφ' ὅσο δὲν ἔχει καὶ τὸ ἀναγκαῖο οἰκονομικὰ μέσα.

"Ἐτοι ἔχηγεται καὶ ἡ παράγρ. 6 ἀρθρ. 102 Συν) τοὺς κατὰ τὴν ὁποία «τὸ Κράτος ΜΕΡΙΜΝΑ» (δηλ. δὲν ὑποχρεοῦται) διὰ τὴν ἔξασφάλισιν τῶν ἀναγκαίων πόρων, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α.», κι' αὐτὸ δείχνει τὴν προσπάθεια τῆς Κυβέρνησης ν' ἀποφύγει εὐθύνες ποὺ τὶς ἐπιβάλλονται γιὰ τὴν ὅλην ποίηση τῶν ἄλλων διατάξεων.

Κάποιος ὅμιλος μιπορεῖ νὰ πεῖ ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 89 καὶ 102 τοῦ Δ.Κ.Κ. τὸ δ. ἡ κ.σ. ἔχει τὴν ἔξουσία ν' ἀποφασίζει «περὶ τῆς ἐπιδολῆς φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων». "Αγ λοιπὸν κάποιος δῆμος θέλει νὰ πραγματοποιήσει τὰ ἔργα ποὺ ἐπιτρέπει ὁ γόλιος δὲν ἔχει παρὰ ν' ἀποφασίσει τὴν ἐπιδολὴ τῶν ἀναγκαίων φόρων καὶ τὰ χρήματα θὰ τάχει. "Οιως ἡ ἔξουσία αὐτὴ εἶναι μόνο στὰ χαρτιά, γιατὶ μιὰ καὶ ἀσκεῖται ἡ ἔξουσία τῶν ΟΤΑ κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ κράτους τὸ ἀρθρο 9, 11 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀντισυν) καὶ καθ' αὐτὸ — προβλέπουν ὅτι ΚΑΜΙΑ ἀπόφαση τοῦ δ. ἡ κ.σ. δὲν ισχύει χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ νομιάρχη. Ἀλλὰ κι' ἂν ἤθελε ὁ νομιάρχης νὰ ἐπιδηληθεῖ δὲν θὰ μιποροῦσε νὰ ἐκδῶσει ἔγκυρη ἐγκριτικὴ πράξη, γιατὶ τὸ Σύν) μιὰ ὄριζει στὸ ἀρθρ. 78 παράγρ. 1 ὅτι «οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδὲ εἰσπράττεται ἀγεν τυπικοῦ νόμου», δηλαδὴ δέχως τὴν σύμφωνη φήμο τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Κατὰ τὸ ἀρθρ. 26 παράγρ. 1 Συν) τοῦ. "Αρα τὸ δ. ἡ κ. σ. θὰ ἐπιβάλλει μόνο αὐτὸν τὸν φόρο ποὺ προβλέπεται ἀπὸ συγκεκριμένο νόμο. Τέτοιοι δημιοτικοὶ ἀμεσοὶ φόροι ὅμιλος προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρα 21 - παράγρ. 9 ε. δ. 24 - 9) 20 - 10 - 1958 καὶ εἶναι μόνο τὰ τέλη καθαρότητας καὶ φωτισμοῦ, στὸ ἀγροτικὰ προϊόντα, στὰ ταγαρέλαια, στοὺς ἀκάλυπτους χώρους καὶ στὰ οἰνοπνευματώδη ποτά. Μηδαμιγὰ ἔσοδα ποὺ δὲν εἶγαι δυνατὸ νὰ χρησι-

μιποιηθοῦν σὰν πόροι γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἔργων.

"Αλλὰ μιὰ καὶ μιλᾶμε γιὰ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοτέλεια τῶν ΟΤΑ ἀρκεῖ ν' ἀναφέρουμε διὰ κατὰ τὸν Δ.Κ.Κ., ἔνας δῆμος γιὰ ν' ἀγοράσει μιὰ σκούπα χρεάζεται νὰ προβλέπεται ἀπὸ τὸ τεχνικὸ πρόγραμμα ποὺ ἔγκρινει ἡ Νομιαρχία, ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ ποὺ ἔγκρινει ἡ Νομιαρχία. Καὶ τέλος ἀπόφαση τοῦ δ.σ. δημιαρχου - καθαρὰ τυπικὴ - καὶ τότε πληρώνει ὁ δημιόσιος ταμίας.

Σὲ μιὰ συγάντηση τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ο.Τ.Α. μὲ τὴν Κυβέρνηση δηλώθηκε ἐπίσημα τὸ 1977 ὅτι προγραμματίζεται νὰ γίνει ἡ Τ.Α. δημιαρχοῦ ἀλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τόνισε τότε, ὅτι ἡ Βιέννη πρὶν 10 χρόνια εἶχε στὸν προϋπολογισμὸ τῆς 6,5 δισεκ. δρχ. ἐνῶ οἱ 6.000 δῆμοι καὶ κοινότητες τῆς Ελλάδος μαζί, μόνο 1,5 δισεκ. Κι ἐδῶ μπαίνει τὸ ἐρώτημα. "Υπάρχει κυβερνητικὴ πολιτικὴ στὴν Τ.Α.: "Αν ποῦμε ὅχι εἶναι λάθος. "Υπάρχει καὶ εἶναι ἀπόλυτα ἔχθρικὴ πρός τοὺς Ο.Τ.Α. Είναι γνωστὸ ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τῆς χώρας δηγκαν ἀπὸ τὴν φασιστικὴ δικτατορία τῶν συν) ρχῶν μὲ λεηλατημένα ταμεῖα καὶ χρεωμένα μὲ δυσδάσταχτα τοκοχρεωλύσια. Εέροντας ἡ Κυβέρνηση ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ο.Τ.Α. εἶναι ἡ «ἀχίλλειος πτέργα» τοῦ θεσμοῦ ἀρχίζει ν' ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς ἔνα - ἔνα τοὺς ἀποδοτικοὺς πόρους τοὺς προσπαθώντας ἔτσι γὰ πετύχει τὸ «πατρονάρισμα» τῶν ΟΤΑ καὶ ἀκόμια περισσότερο νὰ ἐλέγχει κι' αὐτὴ ἀκόμια τὴν ὑπόστασή της. Μὲ διάφορες προφάσεις τοὺς ἀφαιρεῖ δῆλους τοὺς ἀποδοτικοὺς πόρους τοὺς. "Ἐτοι ἀφαιρέθηκαν μέσα στὰ δύο χρόνια α) τὸ 50 0) 0 ἀπὸ τὴν φορολογία τοῦ καπνοῦ (περίπου 6 δισεκ. δρχ.), β) τὸ 10 0) 0 ἀπὸ τὰ εἰσιτήρια τῶν ἀστικῶν γραμμῶν κ.ἄ.

Γρήγορα οἱ Ο.Τ.Α. δηγγήθηκαν σ' οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο. Ἡ Κυβέρνηση μὲ τὴν τακτικὴν αὐτὴν τῆς ἀποδυνάμωσης οἰκονομικὰ τῶν ΟΤΑ στόχο ἔχει νὰ τοὺς ὑποτάξει πολιτικά, νὰ τοὺς μετατρέψει σ' ἀπλοὺς διεκπεραιωτές τῶν ἐντολῶν της, νὰ τοὺς παρουσιάσει χρεωκοπημένους στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάζει νὰ προστέχουν ἀπλὰ καὶ μόνο νὰ λειτουργήσουν. Τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ ἡ Κυβέρνηση τὰ θεωρεῖ οἰκογενειακὰ τῆς ἀνοίγοντας ἔτσι τὸ δρόμο γιὰ νὰ θριαμβεύσει τὸ ρουσφέτη καὶ ἡ ρουφιανιά. Πρέπει ὁ κάθε δουλευτὴς τῆς «Ν. Δ.» νὰ πρωθηθεῖ, γιὰ γίνει τὸ λιβάνισμα κι ὁ ὑμίος γιὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῆς Κυβέρνησης. Δηλαδὴ τὸ Κόμιμα τῆς «Ν. Δ.» ταυτίζεται μὲ τὴν δημιόσια διοίκηση κάτι ποὺ ἔρχεται σ' ἀμεσητὴν ἀγτίθεση μὲ τὴν συν) κι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀρθρ. 1 παρ. 3 Συν) τοῦ 75. «"Ολες οἱ ἔξουσίες πηγάζουν ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ ὑπάρχουν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ "Εθνους, ἀσκοῦνται δὲ καθ' ὃν τρόπον δρίζει τὸ Σύν) μα, δηλ. ἡ δημιόσια διοίκηση ἔργαζεται γιὰ νὰ ἔξυπηρτεται τὸ λαὸ καὶ ὅχι τὰ συμφέροντα τοῦ Κυβερνητικοῦ Κόμιματος. Διαφορτικά μπαίνει τὸ ἔρωτηρια σ' δῆλους μιας «Γιὰ ποιόν, τέλος πάντων, νὰ πληρωσουμε τοὺς δέδασταχτοὺς φόρους; Γιὰ νὰ ξεπληρώσουμε μερικοὶ τοὺς ἔκλογικοὺς χρηματοδότες τους;». Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαχείρισης τῶν κοινῶν μὲ κοινωνικὴ ἴδιοτέλεια εἶναι γὰ δργιάζει ἡ ρουσφετολογία. Ρουσφέτια ψιλὰ γιὰ τοὺς ἀπλοὺς ψηφοφόρους, καὶ προπαγτός, ρουσφέτια χοντρά, γιὰ κείνους ποὺ χρηματοδότησαν τὸ ἔκλογικο ὄργανο τῆς ρεκλάμιας.

Σὲ τελικὴ ἀνάλυση τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι στόχος τῆς Κυβέρνησης εἶναι νὰ καταλάβει τοὺς δῆμους καὶ τὶς Κοινότητες γιὰ νὰ τοὺς μεταβάλλει σὲ δργανά

της, νά τους χρησιμοποιήσει γιά την έξυπηρέτηση τών πολιτικών σκοπών της που άγτιστρατεύονται τά λαϊκά συμφέροντα. "Ετοις έξηγείται καὶ τὸ γεγονός ὅτι γιὰ τὸ 1978 θὰ διατεθοῦν 3.050.000 δρχ. στὴν Τ.Α., δηλ. στὶς 6.000 δήμους καὶ κοινότητες, σὰν τακτική οἰκονομική ένίσχυση, ἀπὸ τὶς δημιόσιες ἐπεγδύσεις γιὰ γὰ λύσουν τὸ ἀγαρίθμιτα προβλήματά τους.

"Εδῶ διηγείται πρέπει γὰ ὅρθωσι ὁ καθένας μας τὸ ἀνάστηγμά του καὶ νὰ πεῖ ὅχι σ' αὐτὴ τὴν τακτική. Ο Προϋπολογισμὸς του 1978 ἔφθασε τὰ δισ. δρχ. καὶ σὲ σχέση μὲ τὸ 1977 παραπάνω.

Κι αὐτὰ εἶναι λεπτὰ δικὰ μας. Φορολογίες ποὺ δηρήκαν ἀπὸ τὶς πλάτες ὅλων μας μὲ τὸν δικό μας δηρώτα γιὰ γάρινους ἕργα ποὺ θὰ ὑφελήσουν ὅλους μας καὶ δὲν εἶναι τὸ τιστικόν του κάθε ὑπουργοῦ ἢ δουλευτὴ ποὺ θὰ προσπαθήσει — λέει — γὰ μας τὰ δώσει. Μόνο στὸ διάστημα 74-75-76, σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν Έθνικῶν Λογαριασμῶν οἱ φόροι αὐξῆθηκαν κατὰ 70%. Τὸ μεγαλύτερο δὲ μέρος τους, πάνω ἀπὸ 90%, καλύψθηκε ἀπὸ τοὺς ἐργαζόμενους, τοὺς μισθοσυντήρητους, τοὺς ἀγρότες, τοὺς συνταξιούχους. Τὰ μισθοπόλια καὶ γενικὰ ὅσιοι εἶναι ἰδιοκτῆτες μισθων παραγωγῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας ἐμφανίζονται γὰ πληρώνουν περίπου ἔνα 10 — 12% τοῦ συγόλου τῶν φόρων.

Ἐξάλλου σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα του Γενικοῦ Λογιστηρίου του Κράτους οἱ μισοί ἀμεσοί φόροι, αὐτοὶ δηλαδὴ ποὺ διέπουνται π.χ. τὸ χαρτόγραμμο του ΟΓΑ, σ' ἀκίνητα κ.λ.π. μόνο στὸ α' πεντάμηνο του 1978 παρουσίασαν μιὰ αὐξηση σὲ σχέση μὲ τὸ 1977 33,5%, οἱ δὲ ἐμπιεσοί, οἱ κρυφοί αὐτοὶ ποὺ δὲν φαίνονται π.χ. ὁ φόρος κατανάλωσης, διεδήποτε ἀγοράσεις πληρώνεις φόρο, ἀπὸ τοιγάρα μέχρι τραχτέρ, στὸ ἵδιο διάστημα αὐξῆθηκαν κατὰ 23,7%.

Οἱ φόροι λοιπόν, ἀμεσοί καὶ ἐμπιεσοί διυθάσταχτοι γιὰ τὸ λαὸς αὐξάνουν συνεχῶς ἐνῶ γιὰ τὰ μογοπάλια ἴσχυουν γόμιοι, ὅπως ὁ 2687[1953, ὁ 4171]1961, 289]76 κ.ἄ. ποὺ τοὺς παραχωροῦν ἔνα σωρό προσόμια καὶ φοροαπαλλαγές. Ξέχωρα δὲ ἀπ' αὐτὸ οἱ κομιτίνες καὶ ἡ φοροδιαφυγὴ τους κοστίζουν τεράστια στὸ ἐλληνικὸ καὶ κράτος. Ο ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παραδέχθηκε ὅτι φτάνει ἡ φοροδιαφυγὴ τὸ χρόνο γύρω στὰ 100 δισεκ. δρχ.

"Ἀλλὰ τὶ γίγονται τὰ χρήματα αὐτὰ ποὺ διγαίουν ἀπὸ τὴν φορολογία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Δίνονται δάγεια στὸ ἐπιχειρηματικὸ κεφάλαιο μὲ ἐπιτόκιο 3%, ἐνῶ γιὰ τὸν ἀγρότη τὸ δάνειο ποὺ θὰ πάρει ἔχει ἐπιτόκιο 7%, γιὰ κάνουν ἐπεγδύσεις καὶ γὰ μεγαλώσουν ἔτσι τὰ ὑπερκέρδη τους.

"Ετοις έξηγονται καὶ τὰ ὑπερκέρδη ποὺ ἐμφανίζουν στοὺς ισολογισμοὺς τους. Π.χ. σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα του διάγραμμα ICAP ή ΕΛΕ Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων του Μποδοσάκη ποὺ φτιάχτηκε μὲ χρήματα του Προϋπολογισμοῦ, εἶχε τὸ 1976 καθαρά κέρδη 656.880.000 δρχ. Σ' αὐτὰ ἀναφέρουμε ὅτι διοικητής τῆς ΕΤΒΑ καταγγέλθηκε πρόσφατα, πληρώνεται γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του μὲ 150.000 δρχ. τὸ μήνα καὶ ἡ γραμματεάς ου «μέρον» μὲ 60.000 δρχ. Σπατάλη καὶ διασπάθιση του δημιόσιου χρήματος κατάφωρα ἀποδείχθηκε μὲ τὰ πρόσφατα σκάνδαλα τῆς ΕΤΒΑ, ὅπου 4 δισ. δρχ. εἶναι ἐπενδυμένα σὲ τοιεῖς ποὺ ἀδραγοῦν, ἐνῶ εἶναι γευραλγικῆς σημασίας, γιὰ τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία. Ο ἑλληνικὸς λαὸς διέπει τὸν ἵδρωτα του γὰ έξανεμίζεται χωρίς γὰ ὡφελεῖται.

Δὲν θὰ συγείσουμε ἄλλο μιὰ κι αὐτὰ ποὺ ἀναφέρθηκαν ἀρκούν γιὰ γ' ἀποδείξουν στὸν καθένα μας ὅτι τὰ χρήματα ποὺ διαχειρίζεται ἡ δημόσια διοίκηση εἶναι κτῆμα του ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ πρέπει γὰ ἐπενδύονται ἔτσι οὕτε γὰ έξυπηρετοῦν αὐτὸν κι ὅχι μιὰ γούφτα μιογοπωλίων.

"Ἐξάλλου καὶ ἐπιταγὴ τῆς συν) κῆρις διάταξης τοῦ ἥρθρ. 102 παρ. 6 ὁ γόλιος προβλέπει ὅτι τὰ ἔσοδα ἀπὸ φόρους ὑπὲρ τῶν δήμων κατανέμονται ἀνάλογα μὲ τὸ πληγματικό κάθε δήμου καὶ δὲν ἔχει τὴν τακτική τὰ κριτήρια ἀπὸ τὶς πολιτικές - ἰδεολογικές πεποιθήσεις τοῦ δήμιαρχου ἢ τοῦ κοινοτάρχη.

Εἶναι ἀνήθικη καὶ ἀνίερη ἡ προσπάθεια μερικῶν ποὺ γὰς προσωπικά ἡ κομιτικὰ τους διέληγη καταφέγγουν στὸ ρουσφέτι μιοράζονται τὸ δημιόσιο χρῆμα σὰν νᾶγαι ἀπὸ τὴν τσέπη τους. Γι' αὐτό λοιπὸν ἡ Τ.Α. ποτὲ δὲν πρέπει γὰ παῖξει τέτοιο ρόλο. Εἶναι αὐτοτελῆς καὶ ἀγεέάρτηγη λειτουργία ποὺ σὰν σκοπό της ἔχει νὰ έξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητας κι ὅχι τὰ κομιτικά συμφέροντα κάθε δουλευτῆ.

"Γιτέρα ἀπ' ὅλα αὐτὰ φαίνεται πόσο ἐπιτακτικό εἶναι γὰ διλοποιηθοῦν οἱ ἀποφάσεις τοῦ συγεδρίου τῆς Κ.Ε.Δ.Κ.Ε, ὅπου ἀποφασίσθηκε γὰ διατίθεται ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἔξουσία στὴν Τ.Α. ποσοστὸ 8% ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ κάθε χρόνο ποὺ θὰ διαγέλεται σωστά στοὺς δήμους καὶ τὶς κοινότητες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν προγραμμάτων τους.

Σὰν πρῶτα κι ἀμεσα μέτρα οἱ δῆμοι οἱ ἀξιώνουν τὴ διάθεση γιὰ τὸ 1979 ποσοστοῦ 5% ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ τὴν ἀπόδοση στὴν Τ.Α. δηρίστηκα τῶν ἀφαιρεθέντων πόρων της, ὅπως τοῦ 50% ἀπὸ τὴν φορολογία του καπνοῦ, τοῦ ποσοστοῦ 10% στὰ εἰσιτήρια τῶν ἀστικῶν γραμμιῶν. Ν' ἀποδοθοῦν στὴν Τ.Α. οἱ ἀριθμούσιτητες ποὺ τῆς ἀφαιρέθηκαν καὶ γὰ ἐπεκταθοῦν. Η Τ.Α. πρέπει γάλιξει ὅλες τὶς ἀρμοδιότητες γιὰ τὴν λύση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴ ζωὴ τῶν κατοίκων καὶ κατὰ κύριο λόγο αὐτῶν ποὺ ἀναφέρονται στὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὡφέλειας, ὅπως εἶναι ἡ συγκοινωνία, ἡ λαϊκὴ κατοικία, ἡ κοινωνικὴ πρόγοια, ἡ ἐκπαίδευση, ὁ ἐκπολιτισμός, ἡ προστασία τοῦ πειριβάλλοντος, τὸ χωροστατικό. Η ἀγεέάρτησια τῆς Τ.Α. εἶναι οὐσία τῆς δημιουργίας. "Οπως χωρίς Δημιουργία δὲν πάρχει Τ.Α., χωρίς ἀγεέάρτηση Τ.Α. δὲν πάρχει Δημιουργία. Γι' αὐτὸ πρέπει γὰ τροποποιηθεῖ καὶ γὰ βελτιωθεῖ τὸ ἥρθρ. 102 Συγ) τος. Νὰ φημιστεῖ γέος Δ.Κ.Κ. ποὺ νὰ κατοχυρώνει τὴ δημιουργία στὸ χῶρο αὐτό, γὰ έξασφαλίζει στὴν Τ.Α. ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη καὶ ὡφέλιμη δράση της καὶ τὴν προστατεύει ἀπὸ τὶς ἐπειριστές τῆς κρατικῆς ἔξουσίας.

"Ετοις μὲ γγώριονα αὐτές τὶς κατευθυντήριες γραμματείες πρέπει οἱ δήμιαρχοι καὶ κοινοτάρχες ποὺ θὰ ἐκλεγοῦν γὰ μιαίνουν μπροστάρηδες στὶς κινητοποιήσεις τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του. Στὰ προβλήματα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητας γὰ προσπαθοῦν γὰ δίνονται λύσεις ποὺ θὰ έξυπηρετοῦν τὸ κοινό συμφέρον ὅλων τῶν κατοίκων καὶ νᾶγαι ἔτοιμοι γ' ἀποδοθοῦν σὲ σκληροῦς ἀγῶνες στηριγμένοι στὴ συμπαράσταση τοῦ λαοῦ καὶ ὅλων τῶν μαζικῶν δργαγώσεων τοῦ τόπου, δάζοντας ἔτσι φραγμό στὴν τακτικὴ τῆς Ν.Δ. γὰ ἐλέγχει τὴν Τ.Α. καὶ νὰ περγάει ἔτσι τὴν ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ της ποὺ ἀποδείχθηκε ὅτι εἶναι καταστροφή γιὰ τὸν τόπο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΥΓΔΙΑΛΗΣ
Θεσσαλονίκη 1—9—1978

Η μεγάλη άρχη έγινε. Η πόλη μιας άποκτησε τόν πρώτο θέατρο της, έπι τέλους είδαις θέατρο ξέω από τα έμπορικα, προσχειροφτειαγμένα καὶ «έλαφρά» θεατρικά ιπουλούκια.

Στις 27) 6) 78 τὸ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΟΡΦΕΑ ΣΕΡΡΩΝ, παρουσίασε στήν αἰθουσα τοῦ «Ορφέα» καὶ μέσα στὰ πλαίσια τῶν 65 γρόνων ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Σερρῶν, τὰ μονόπρακτα τοῦ Γιώργ. Καφταντζῆ «Λαβύρινθος» καὶ «Πηγάδι».

Α. ΛΑΒΑΡΙΝΘΟΣ

Στὸ μονόπρακτο αὐτὸν έγινε προσπάθεια νὰ δοθῇ στοὺς θεατές ή εἰκόνα τῆς σάπιας ἔξουσίας ἐνὸς μονάρχη, τὰ τελευταῖα στηρίγματα (ἐπίσκοπος, ὑπουργὸς ἀστυνομίας, στρατηγοὶ) τοῦ ἀπαρχαιομένου αὐτοῦ τύπου ἔξουσίας (ὅλα μινρίζουν μούχλα, μονολογεῖ ὁ βασιλιάς στὸ ἔργο) σὺν ἔξωτερίκευση μερικῶν ὑπαρξιακῶν προσδηλωτισμῶν.

Ἡ ύπόθεση καὶ ἡ δοικὴ τοῦ «Λαβύρινθου» μύριζε τόσο ἔντονα τὸ θεατρικὸ ἔργο «Παραμύθι χωρὶς ὄντα» τῶν I. Καμπανέλλη, ὥστε γὰ θειωρήσω σχεδὸν ὑποπτο κλοπῆς ξένης πνευματικῆς ἴδιοτησίας, τὸν συγγραφέα τοῦ «Λαβύρινθου». Κι' αὐτὸν τὸ λέων γιατὶ συμβαίνει καὶ τὸ ἄλλο μονόπρακτο τὸ «Πηγάδι» νὰ μινρίζει ἐπίσης ἔντονα τοὺς «Κυνηγοὺς» τοῦ Θ. Ἀγγελόπουλου.

Καὶ φυσικὰ πιστεύω πώς δὲν εἶναι συγραφικὴ δουλειὰ τὸ νὰ διαιμορφώσῃς — ἀναιμορφώσεις — παραιμορφώσεις ἔνα κείμενο ποὺ ἔχει γραφτῇ ἀπὸ ἄλλον, προσθέτοντας μερικὲς προσωπικὲς συρραφές μὲ λίγα - ἀπὸ ὅλα. Βέβαια εἶναι καλὴ ἡ πρόθεση (καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῇ) γὰ παρουσίζονται ἔργα Σερρῶν (ὅμως ὁ σκοπὸς δὲν θ' ἀγιάζει τὰ μέσα).

Στὸν «Ραβύρινθο» εἰδαις καὶ ἀκούσαιμε τὴν εὐχάριστη ἔκληξη τῆς δραδιᾶς. Τὸν Γιώργο Ἐμπιανουγλίδη (τὸ ρόλο τοῦ βασιλιά) ἔναν 1000 0 ήθοποιό. Ποὺ μέσα σ' ἔνα μέτριο ἔργο κακῆς σκηνοθεσίας, ὅχι μόνο «στάθηκε» πάνω στὴ σκηνὴ ἀλλὰ πῆρε δόλο τὸ θάρος τῆς παράστασης μὲ συγκηγητικὴ ἄγεση. "Ηδη οἱ Σέρρες ἔχουν ἔναν ήθοποιό μὲ πολλὲς δυνατότητες.

Οἱ ύπόλοιποι ήθοποιοὶ (κακιμὰ 15αριά) θάφτηκαν πρῶτα - πρῶτα ἀπὸ τὴ δυνατὴ σκηνικὴ ἀπόδοση τοῦ Γ. Ἐμπιανουγλίδη, ἀπὸ τὴν κακὴ σκηνοθεσία καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν ἐλ-

ΘΕΑΤΡΟ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ

ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΑ ΤΟΥ

Γ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ

ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΤΟΥ «ΟΡΦΕΑ»

ΣΕΡΡΩΝ

Τὸ ἄρθρο αὐτὸν ἐκφράζει τὶς πρωτικές ἀπόψεις τοῦ ΜΙΧΑΛΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ πάγω στὰ ἔργα ποὺ παίγνηκαν.

ἱπηποτειασία (δοκιμές, ἀσκήσεις, διδασκαλία).

Ἐδῷ θὰ πρέπει γὰ σημειώσω πώς δὲν φάνηκε ἡ ἄλλη ἐλπιδοφόρα σκηνικὴ μορφὴ τῆς δραδιᾶς, ὁ Κυρ. Κουνούπης (γελωτοποιὸς) ποὺ ἔδειξε στὸ «Πηγάδι» πώς εἶναι ἡ δεύτερη σκηνικὴ ἀποκάλυψη τῆς δραδιᾶς.

Τὰ σκηνικὰ καὶ κουστούμια τοῦ Χάρη Πετρακόγιανη ἦταν ἀρκετὰ ἔντυπωσιακὰ καὶ δειπέντε μὲ τὴν παράσταση. Τὸ ἵδιο οἱ περούκες καὶ τὸ κακιγιάζ τοῦ Γιάννη Τζιντζῆ.

Στὸ πρόγραμμα διαβάσαμε καὶ γιὰ μουσικὴ τοῦ Βαγγέλη Παπατσαρούχα, ἀλλὰ μουσικὴ δὲν ἀκούσαμε.

Τέλος. Θὰ πρέπει γὰ σημειώσω πώς τὸ μονόπρακτο αὐτὸν δὲν ἀγήκει στὸ θέατρο τοῦ παράλογου ὅπως εἶπε στὸν πρόλογό του ὁ Γ. Καφταντζῆς. Μὲ τὸ γὰ έπιλογού μεταβολὴ κὸ ἔντομο - σκουλήκι στὴν πλάτη τοῦ γερβασιλιὰ δὲν μετατρέπησε ἔνα «νοριάλ» θεατρικὸ ἔργο εύρηκα τῶν στρατηγῶν πάνω σὲ ἀλογα — ἀνθρώπους μιπορεὶ γὰ σπρώξει τὸν «Λαβύρινθο» γὰ μπῆ στὴν κατηγορία τοῦ θέατρου τοῦ παράλογου.

Β' ΠΗΓΑΔΙ

Τὸ μονόπρακτο αὐτὸν σίγουρα ἀ-

νήκει στήν κατηγορία τοῦ θεάτρου τοῦ παράλογου. Ἄλλὰ ἡ «δημιουργία» αὐτὴ πάλι δημιουργεῖ ἐρωτηματικὰ γιὰ τὴν «πατρότητά» της.

Παίρνουμε δηλαδὴ τοὺς «Κυνηγοὺς» τῶν Θ. Ἀγγελόπουλου, δάζουμε δυὸ πτώματα ἀντὶ γιὰ ἔνα, τὰ δηγάζουμε ἀπὸ τὸ πηγάδι ἀντὶ ἀπὸ τὰ χίονια (λέιτοι μάλιστα: πῶς διατηρήθηκαν τόσο καιρό;) Τὸ ζευγάρι αὐτοποιαλύπτεται μιπροστὰ στὸ πτῶμα ἐπως ἡ παρέα τῶν ΚΥΝΗΓΩΝ μιπροστὰ στὸ πτῶμα (τρέχει αἵμα καὶ στὰ δυὸ πολύχρονα πτώματα τῶν δυὸ ιστοριῶν: τὶς σύμπτωση!) δάζουμε καὶ τὶς λέξεις Σκοτούσα, Σέρρες, Γάζωρος, ἔτσι γιὰ γὰ δώσουμε καὶ τοπικὸ χρῶμα καὶ δῆλα αὐτὰ τὰ πατσαλίζουμε μὲ ίδεες καὶ πρόσδημιατισμούς, φράσεις ἀπὸ τὸν «Λαβύρινθο» (π.χ. δὲ μᾶς μένει κακιμὰ ἐπίδια — σκέφου κατί — μούχλα — ταῦρος — πάρε χάπια — ἀσφυξία — τόξερα — λύκος — ἔνηγρα — ἀναδολές — παγιδευμένοι — ἐφιάλτες). Ἀποτέλεσμα τὸ μονόπρακτο «Πηγάδι» ὅπου ἔνα ζευγάρι ζώντας μιαριὰ ἀπὸ τοὺς γείτονες, ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας μιαριὰ ἀπὸ συγαιεταῖς τους, ποὺ ξεχνάει τὶς ινήσιες γιατὶ τοὺς πονᾶνε καὶ δὲν θέλουν γὰ τὶς θυμούνται κι ὅταν ἀποχασίσουν γὰ ξαπλώσουν δίπλα στὶς πεθαμένες μιημίες (γὰ τὶς θυμηθούν, νὰ τὶς θεχθούν) πεθαίνουν καὶ στὶς καρέκλες μιένουν οἱ ζωγταγειένες ινήσιες ἐνῷ ὁ συνηγόρος (πολυσήμιαγή μορφή: πανδαιμάτορας χρόνος, ρουτίγα ζωῆς, χάρος κλπ.) συνεχίζει νὰ κυνηγάει τριγόνια.

Στὸ μονόπρακτο αὐτὸν φάνηκε ἡ ἐκφραστικὴ ίκανότητα τοῦ Κυράκου Κουνούπη (ἄντρας) καὶ ἡ πολὺ σημαντικὴ σκηνικὴ του συμπεριφορά (σωστὴ κίνηση καὶ προσπάθεια γιὰ αὐτοσχεδιασμό).

Η σκηνοθεσία τοῦ μονόπρακτου κακή.

Τὸ σκηνικὸ τοῦ Χάρη Πετρακόγιανη πολὺ καλό. Τὸ ἵδιο ισχύει καὶ γιὰ τὸ διοίσωμα τοῦ ἔνδιπτο πτώματος.

Γεγονός είναι ἡ λοιπὸν ἀξίζουμε συγχρητήρια ὅλοι οἱ παράγοντες ποὺ σημιουργήσουν τὸ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΟΡΦΕΑ ΣΕΡΡΩΝ. Η προσπάθεια τους θὰ πρέπει γὰ συνεχιστεῖ, ὅπως ἐπίσης θὰ πρέπει γὰ δημιουργηθούν κι ἀλλες θεατρικές καὶ πολιτιστικές δημιάς στὴν πόλη μιας. Είναι κατέρρεις γὰ ἀρχίζην γιὰ πόλη γὰ σφύζη ἀπὸ πολιτιστικὴ κίνηση κι ὅχι γὰ σφύζη ἀπὸ αὐτοκίνητα 600 μέχρι 4.000 κυβικῶν εκατοστῶν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΧΤΥΠΑ ΤΑ ΠΙΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

● NEO πλήγμα στὸ δικαίωμα τῶν γένουν γιὰ λιόρφωση, ἀποτελοῦν τὰ νέα λιέτρα τῆς κυβέρνησης γιὰ τὰ Ἀγάθατα - Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα. Τὸ νοιοσχέδιο αὐτό, ἀγγούγιας προκλητικά τὶς συγκεκριμένες προτάσεις τῶν πανεπιστημιακῶν φορέων ἔχει σκοπὸν γὰρ φτιάξει πανεπιστήμια στὰ «μιέτρα» τῶν ιυονοπολίων καὶ τῆς E.O.K.

● NEO ἀντιλαϊκὸ μέτρο ἐνάγνια στὶς ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ τὸ νοιοσχέδιο «περὶ καθορισμοῦ χώρων ἐπικοινωνίες ἐντύπων ἢ χειρογράφων καὶ ἀναρτήσεως ἢ ἀναγραφῆς διαφῆς γένεων, συνηθητιών, διοικήσεων, συινόδων, ἀνακοινώσεων ἢ προσταλήσεων», ἢ ἀλλιώς περὶ ἀπαγόρευσης τῆς πολιτικῆς ἀφίσσας.

Τὸ νοιοσχέδιο προβλέπει αὐστηρὲς ποινὲς (μέχρι 3 μῆνες φυλάκιση, χωρὶς ἀνασταλτικὸ χαρακτήρα, καὶ χωρὶς ἔξαγορα) γιὰ αὐτοὺς που προπαγαγδίζουν τὴν πολιτικὴ καὶ θέσεις κοινωνίας καὶ ὄργανώσεων μὲ ἀφίσσες, συνθήματα κ.λ.π., σὲ χώ-

ρους ποὺ δὲν περιλαμβάνονται στοὺς ἐλάχιστα ἐπιτρεπόμενους ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες διατάξεις. Ἀκόμη θεσμοδοτεῖ καὶ ποινικὴ εὐθύνη γιὰ «ἡθικὴ κύτουργία».

Μὲ τὸ νοιοσχέδιο αὐτό, καταπατεῖται κατάφορα τὸ συνταγματικὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν ἐλεύθερη ἔκφραση καὶ διάδοση, προφορικὴ γραφτά καὶ ἡ τὸ ποτὲ τῶν ἰδεῶν του. Ἐντάσσεται στὴ γενικότερη καὶ ἐντεινόμενῃ προσπάθειᾳ τῆς κυβέρνησης γὰρ καταπήσει τὰ δημιουργατικὰ δικαιώματα καὶ ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ.

● NEO χτύπημα στὸ διοικητικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ τὸ νοιοσχέδιο γιὰ τὸν ἔκτακτους φόρους. Μετὰ τὶς μεγαλόστοιες ὑποσχέσεις τῆς κυβέρνησης, γιὰ δοκίμεια πρὸς τοὺς σεισιοπαθεῖς, ποὺ ἡ ἴδια θὰ κάλυπτε ἀπὸ τὰ ἀποθέματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔρχεται τώρα μὲ τὸ νοιοσχέδιο αὐτό, νὰ δάλει νέους φόρους στοὺς ἔργα κόμισης, γιὰ νὰ καλύψουν αὐτοὶ τὶς ζημιές τῆς θεσμού.

κής.

Τὸ φορολογικὴ αὐτὴ ἐπιβάρυνση, ἀναφέρεται σὲ αὖξησεις τοῦ φόρου εἰσοδήματος, τοῦ φόρου στὴ δειγένη καὶ στὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων. Καὶ ἐδὴ ὅμως, τὸν φόρους θὰ τὸν πληρώσουν καὶ πάλι μόνο οἱ ἐργαζόμενοι καὶ οἱ μικροὶ καὶ μεσαίοι εἰσοδηματίες, καὶ δὴ οἱ μεγαλοεισοδηματίες καὶ διοικήματοι.

Καὶ αὐτὸς γιατὶ: «Η φορολογικὴ ἐπιβάρυνση δὲν ισχύει γιὰ τὸν φόρον εἰσοδήματος ποὺ προέρχονται ἀπὸ μερίσματα μετοχῶν, ἢ ἀλιτέδες ἢ ποσοστὰ ἀπὸ εἰσοδηματα ἐταιριῶν.» Λαραὶ οἱ ἐπιχειρηματίες καὶ τὰ ἀνώτερα διευθυντικὰ στελέχη τῶν ἐπιχειρήσεων, καθὼς καὶ οἱ μετοχοί τῶν διαφόρων ἐταιριῶν δὲν θὰ πληρώσουν εἰσφορά στὸ φόρο εἰσοδήματος τους. Η εἰσφορά ἐπιβάλλεται στὰ εἰσοδήματα τῆς ἐπιχειρησης, πρᾶγμα ποὺ θὰ ὁδηγήσει στὴν αὔξηση τῶν τιμῶν καὶ συγεπών στὶς πλάτες τοῦ καταναλωτή.

T.P.

«Η ἐλληνικὴ παιδεία: Μηχανισμὸς μαζοκῆς δεδικημένης τροφοδότησης γνώσεων, ποὺ τὸν κινοῦν ἀμόρφωτοι, δύμουσι καὶ διαμετρίουσι, ἐκπαίδευτοι.

Καὶ τὸ λέων αὐτὸς γιατὶ πρὶν λίγο καιρό, η Λυκειάρχισσα τοῦ Α' Λυκείου Θηλέων Σεργίου Μαρία Παπακυριακού, ἔδωσε σὲ μάκαθήτρα τῆς Α' τάξης Λυκείου, διαγωγὴ κοσμία (χωρὶς νὰ πάρει πρῶτα ἀποθόλη) γιατὶ εἶπε στὴ φιλόλογὸ της—ἀπόφοιτο τῶν κατηγητῶν «Σωτήρος» — Μαρίνα Κατιρτζόγλου, δὲ τὸ σύστημα διδασκαλίας τῆς εἶναι ἀπαρχαιωμένο καὶ δὲ πρέπει νὰ πηγαίνουμε ἐκδρομὴ διποτεῖς θέλουμες ἐμεῖς οἱ μαθητές ποὺ ἀποτελοῦμε καὶ τὴν πλειοφηφία καὶ δὴ διποτεῖς συμφέρεις: στοὺς «καθηγητές» μας.

Η Λυκειάρχισσα ἔξαγρη ἀθηγαῖς δταν τὰ χκουσεις αὐτὰ κι! δταν ἡ μαθητρια ἐπικαλέστηκε τὴν ἐλευθερία ἔκφρασης τῆς γνώμης ποὺ ισχύει στὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα, τότε ἡ «κυρία» Λυκειάρχης τῆς εἶπε: «ἐλευθερία

ναὶ, ςλλὰ... μέ μερικούς δρους». Σὰν νὰ λέμε δηλαδὴ δτι... οἱ ἀγελάδες εἶναι λεύτερες νὰ λένε διτιδήποτε δι πέρ τοῦ σταυλάρχη τους!!! Ισως εἶναι κάτι: ὑπερβολικά παράτολμα νὰ προσπαθήσεις νὰ κρίνεις καὶ νὰ καταδικάσεις κάτι: πού στὰ γρανάζια του δεῖς καὶ ἀναπτύσσεσαι, μὰ στὸ διλημμα ἀπαντᾶς ἐσύ δὲ διοίσος, δταν ἔρχεσαι: ἀντιμέτωπος μέ γιλιάδες μορφωμένους μὰ πνευματικὰ ἀκαλλιέργητους νέους, πού ἀποτελοῦν πλήγμα γιὰ τὴν κοινωνία. Κι* αὐτὸς συμβαίνει γιατὶ οἱ διδάσκοντες εἶναι ἀκαλλιέργητοι, μονόπλευροι, ἀνίκανοι νὰ μορφώσουν πραγματικὰ τὰ παιδιά, νὰ προσφέρουν τὸν καλύτερο ἔχωτὸ τους, στοὺς αὐτοκανούς πολίτες τῆς κοινωνίας μας. Γιατὶ πᾶς νὰ τὸ κάνουμε μόνο προσωπικότητα μπορεῖ νὰ διαιμορφώσεις προσωπικότητες. «Αλλωστε, θυμάμαι πάντα τοὺς καθηγητές νὰ τρέμουν δσους μαθητές, ζχουν μάθεις νὰ σκέφτονται..»

Έμιο Κοχλιαρίδου

Γράμμα
ἀπὸ μιά
μαθήτρια